

1986

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvių“
 Published every Wednesday
 Brooklyn, New York.
 Yearly subscription rates:
 In the United States and
 Canada \$2.00
 To Foreign Countries \$2.50
 Advertising rates on applica-
 tion.
 Address all communications
 to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ LIEUVIŲ

„Vienybė Lietuvių“
 Išleina kas trečiądienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams;
 Suvienytose Valstijose ir
 Kanadoje \$2.00
 Europon ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama iš vir-
 šaus. Prenumeratos metas
 skaitosi nuo laiko užsirašymo,
 ne nuo Naujo Mėto.
 Apgarsinimų prekių klaus-
 kite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 41.

Brooklyn, N. Y., 7 d. Spalio (October) 1908. m.
 ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

Kur tat musu principai?

Kad pas mus yra gražių ir svarbių sumanymų, to mes negalime užginčioti. Kad pas mus yra gerų norų — nėra ką ir darodinėti. Bet kodėl taip mums nesiseka? Kodėl vis mūsų veik visi darbai tik žodžiais ir barniais užsibaigia? Kodėl gi pas mus taip ir neatsiranda gerų, stiprių pabudžių, kurie galėtų kiekvieną geresnį mūsų sumanymą palaikyti savo pečiais, atremti visus tamsiųjų jėgų užpuolius ir nedaleisti mūsų darbus sunaikinti?

Nė tik tai nėra tokių stiprių žmonių, bet kas kartas daugiau randasi tokių niekam nederančių, kurie neva su „dideliais gabumais“ ateina į mūsų pradėtus darbus ir visai nei nepažiūrėję į juos, spiria su koja ir griauša, — griauša ir nieko nestato.

Imkime tik politiskąjį mūsų judėjimą. Kitos menkesnės, prispaustosios tautos džiaugiasi savo nors mažiausiais laisvės apsirėškimais; švenčia savo didelių tautiškų atsitikimų šventes, daro politiskų sukilimų sukaktuves, apvaikština kaip kruvinųjų taip ir džiaugsmingųjų deju paminėjimus. Ant žuvusių didžiaviryų kapo ateina kiti dvasios bei istorisko darbo milžinai ir meldžiasi ant jų, sema sau įkvėpimą.

Ne taip yra pas mus. Mūsų „didžiaviryai“ ateina ant savo brolių pranokėjų kapo kaip tikri profanai su išjuokomis savo brolių bendradarbių, atsivelka su savim vežimus purvų, idant juos išpilti ant kovojusių ir žuvusių už ideją brolių.

Mēs su pasigėrėjimu mindžiojame viską, kas mūsų tautai ir vargingajai liaudžiai yra šventa relikvija. Ar gi paskutinieji penkeri metai nepadarė Lietuvos gyvenime daug minėtino. Bet kas tą mini? Spaudos iškovojimas, sukilimas Lietuvos kaimiečių ir miesto darbininkų reikėtų anksčiau litaromis į mūsų kronikas užrašyti, nes liaudis tautai užrašė savo krauju.

Kuo mūsų tautą užrašome? Purviniais feljetonais, šmeižimais kits-kito! Vakar šaukėm: te gyvuoja revoliucija Lietuvoje! Dekim paskutinį centą ant švento aukuro kovai už laisvę. Šiandien gi šaukiame „gabiomis“ plunksnomis, kad revoliucijos nebuvo ir nėra—buvo tik „darymas biznio iš revoliucijos“! Šiandien reikalaujame net revoliucijinius išdus panaikinti, lyg kad jau Lietu-

voje užbaigta kova su prispaudėjais. Caro valdžios despotizmas vėl suvaržė savo nelaiminguosius žmones; rusai, Kaukazas, lenkai ir finai stato naujas ir taiso senasias savo tvirtumas, prijauzdami ateisiant istoriskai Rusijos liaudies kovai. Rengiasi prie jos. O mes — žaidžiame į Janonių ir Žagarų feljetonus; mes tik, tik ką jau nebeišdavinėjame pirmesniųjų žmonių, kurie pirmiau stengėsi liaudį keldinti. Ir vis tai darom neva principų vardu!

Gėda mums! Skurdu ir pamšlyti, kur mes einame. Gyvenimas jau pats mus suartino Rusijoje kovai už politiską laisvę, o čionai — Amerikoje, už ekonomišką; bet ką mes veikiam? Praleidžiame laiką besidraskydami už niekniekius, kuriuos išdidžiai katras sau apkrikštijame principais, ir kuriuos vadiname „partiviškais“ privalumais! Išlaškydami savo revoliucijonišką jėgą, mes čionai ir tėvnyje duodame užimti kovos laukus caro valdžiai ir jos pataikunams. Palaikome tą pačią draugijos kenksmingą sistemą, kuries taip neapkenčiame.

Ir da džiaugiamės, kad tasi sugriuvimo darbas mūsų feljetonų „didviryams“ klojasi.

Liaudie! Baisios yr Tavo klaidos. Ir už tai Tu visuomet savo brolių gyvastimis, kalėjimais, ištrėnimais užmoki. Ar neužmokėsi kokį metą veltuom patim, kaip per prauzsius trejus metus—lavonais!

Tai bus feljetonų vaisius. Jūs skaitydami, ramšimės žiūrėdami į savo namelių griuvėsius, į draganų išskerstus savo brolius, į išzagintas moteris....

Vargomatis.

trumpas,—dėlei pinigų stoka tuom laiku išleisti nebegalima; gerai būtų pranešti per laikraščius—kas norės, lai atsiima atgal pinigus, arba tepaliekia išleidimui dabar parengtų revoliucijinių dainų su gaidomis“.

Tiek tik tegaliu pasakyti ant žodžių p. J. Ilgaudo.

Podraug turiu pasidalinti žinute, jog M. Petrauskas minėta dainų rinkinėlį dar papildė: šiomis dienomis iš Šveicarijos prisuntė—dar 2 daini: „Internacionalą“ ir Darbininkų giesmę“, kurios bus patalpinta į anksčiau parengtąjį rinkinėlį.

Kaslink prenumeratorių „Kaminakrečiui“, tai daugelis savo prenumeratą jau perveidė leidimui dainų ir tą aš pažymėjau savo užrašuose.

J. Grinius.

vieta ir užkvičia mokytoją; su jos pritarimu paskiria laiką ir mokymui dalykus.

Parupina visus reikalingus daiktus ir užlaiko juos savo priežiuroje.

Atskaitą iš savo darbų išduoda kuopai raštu.

KVUORUM.

Penkios narės skaitysis „Kvuorum“, taigi turės tiesą atidaryti paprastus susirinkimus, vesti kuopos reikalus ir jų visi nutarimai skaitysis tiesotais.

Nepaprastų susirinkimų nutarimai skaitosi tiesotais tik tada, jeigu susirinkime dalyvauja didesnė dalis kuopos šararių.

SUSIRINKIMŲ VEDIMUI TVARKA

Susirinkimai visada atidaryti punktaliskai paskirtam laike.

Atidaro susirinkimus prezidentė arba, jai nesant, protokolų raštininkė ir veda tvarką iki susirinkimo išsirenka sau pirmsėdė.

Pirmsėdė renkama tik vienam posėdžiui užlaikyti ir vesti susirinkimo tvarką pagal žemiau nurodytą programą:

Protokolo perskaitymas ir priėmimas.

Naujų narių perstatymas bei priėmimas;

Laiškų perskaitymas;

Kuopos komiteto atskaitos;

Specijališkų komitetų atskaitos;

Neužbaigti perėjusio susirinkimo darbai.

Sanarinių mokesčių užsimokejimas.

Nauji sumanymai kuopos reikaluose;

Nauji sumanymai Susivienijimo reikaluose.

Užbaiga.

T. b.

L. M. P. S. A. KUOPUKONSTITUCIJA

(Tąsa).

PROPAGANDOS KOMITETO PAREIGOS.

Pagal kuopos nurodymą paskirtą ir temą surengimui referatų ir prelekcijų laiką, užkvičia referentus ir prelegentus; reikalui esant suteikia jiems tam darbe reikalingą pagalbą ir raštus. Su prelegentų žinia išdirba tai eilei referatų ar prelekcijų programą ir pagal kuopos nurodymą pagarsina jį.

Atidaro susirinkimus, per skaito perėjusio referato protokolą, veda tvarką susirinkime ir užsibaigus referatui apskelbia temą sekančio referato ir uždaro susirinkimą.

Skaitant referatą ar prelekciją surašo nors trumpą protokolą, paminint referato ar prelekcijos temą ir kokie klausimai buvo svarstomi bei apkalbami; abelnai atžymi to viso susirinkimo pasekmes.

Sekančiam susirinkime, pirm tam vakarui pašvesto dalyko, protokolą buna perskaitymas, ištaisomos klaidos jeigu jos rastųsi, ir perduodama protokolas kuopos archi-
van.

Toksai komitetas kiekviename kuopos susirinkime išduoda raštu iš savo darbų atskaitą.

MOKYKLŲ INRENGIMUI KOMITETO PAREIGOS.

Kuopai nutarus mokyklą įrengti, komitetas suranda

Da delei „Kaminakrečio“ leidimo.

„Vienybėje Liet.“ p. J. Ilgaudas pabara mane už pranešimą, jog operetė „Kaminakrečis ir Maluninkas“ tuom tarpu nebeišeis. Pavadina tą nežinojimu arba klaida.

Jeigu bart, tai ne mane, bet p. M. Petrauską, nes aš atkarčiau tik jo—žodžius.— Aš buvau surinkęs kelioliką dolių, kaip prenumeratos išleidimui minėtosios operetės ir užklausu p. M. P. jam išvažiuojant, ką aš turiu padaryti su tais keliolika dolių. Atsakymas jo buvo gana

MUSU PRATEVIS ISZ VANDENS.

Kas šaltas, turi būti arti vandenio. Ir iš tikro, jeigu mes toliau žengsime į praeitį, tai praeisim tų laikų, kada mūsų prateviai labai mėgo vandenį ir buvo jo gyventojais. Tą gi patvirtina iškasti kaulai. Iškasti senovės kaulai rodo, kad jų visų savininkai buvo vandens gyventojais. Bet, gal žmogus visai neturi savo pratevių? Gal jis atsirado iš nieko? Ačiu—buti nieku; jau geriau vesti savo pradžią nuo žuvų!

Paziūrekim, ką rodo žinduolių embrijonas (gemalas). Dabar visi suaugę žinduoliai, o

tarp jų ir žmogus orą priima į plaučius, kad paskui kraujas sau pasiimtų, kiek reikia, orarugštis ir išmestų anglerugštį. Tuo tarpu pas jų embrijoną randame žiaunų liekanas. Mat, vandens gyventojai orarugštį (oksigeną) priima su žiaunų pagelba. Tokiu būdu visų žinduolių, taip gi ir žmogaus pratevis, kada tai turėjo žiaunis ir todėl gyvenė vandenij. Toliau, matome, kad žmogaus giminačiai, nors ir netikri vandens gyventojai, savo embrijono gyvenime (budami yscūje) auga vandenij. Taip, varlės embrijonas, vadinamas buočgalvis, be vandens apseiti negal. Buočgalvė kvėpuoja žiaunimis; paskui kada ji šiek-tiek paauga, pradeda kvėpuoti oro pusle; dabar pas ją atsiranda galunės ir oro puslės pavirsta varlės plaučiais. Tokiu būdu varlė buna ir vandens ir oro gyventoja. Visų augštesnių ir žemesnių gyvūnų embrijonas auga vandenij arba drėgnoje vietoj.

Ir taip, mūsų pratevis yra ir vandenij gyvenęs. O tą da patvirtina šis faktas, kad ligšiolai da pasiliko ant žemės žinduolių-vandens gyventojų. Taip, gal ne vienas girdejo apie didelę žuvį—banginę (velioribą). Bet iš tikro, tai ji ne žuvis—tai žinduolis. Jos vaikai gimsta jau „gyvi“ ir ji juos savo pienu maitina. Gal už tai ir mūsų vaikai mėgsta vandenij braidžioti, kad jų bočiai tenai gyvenė!

Bet, dabar klausimas—ko kiu būdu mūsų prateviai iš vandens išėjo ant oro gyventi. Tą dalyką mums gali paaiškinti Ceratodo gyvenimas. Ceratodus labai panašus į žuvį ir savo paviršūline išvaizda ir gyvenimo būdu. Ceratodus gyvena Australijos vandens. Pas jį randame ir plaučius ir žiaunis. Arčiau prisžiūrėję jo gyvenimui, mes tuojaus užtemijam, kad Ceratodus gyvena balose, ką tan kiai išdžiūsta; todėl jam reikalingos ir žiaunys ir plaučiai. Iš to galima padaryti tokį išvedimą: Ceratodo prateviai gyvenė vandenise, kurie metai nuo metų vis labiau padžiūdavo. Tokiu būdu Ceratodams vis tankiau prisedavo naudoties oro pusle pritraukimui orarugštes. Oro puslė vandens gyventojams (žuvims) reikalinga, kad jie galėtų kilnoties. Kada žuvis nori plaukti žemyn, ji iš oro puslės išleidžia orą ir taip sumažina savo didumą. Dabar ji stojasi sunkesnė už vandenį ir skenda.

Jeigu reikia pasikelti augštin, tai priešingai įtraukia į savo oro puslė kiek reikia oro. Oro gi vandenij yra užtekinai: jis čia sutirpęs. Jeigu žuvei pritrūksta vandens oro, tai ji gali tuo oru pasinaudoti kvėpavimui. Žinoma, kada pradėjo dziuti balos, tai Ceratodo prateviui vis tankiau ir tankiau prisedavo savo orą suvartoti. Iš tojo oro puslė turėdavo šiek-tiek persimainyti ir išmokti orą imti iš oro, o ne iš vandens. Tokiu būdu jo oro puslė po truputį persikeitė į plaučius. Žinoma, ne visiems vandens gyventojams pasisekė taip perkeisti savo oro puslė. Tie, kuriems nepasisekė, turėjo išnykti. Kiti oro gyventojų prateviai galėjo ir šiek-tiek kitaip persikeisti iš vandens gyventojų. Taip ne vieną galėjo priversti išeiti iš vandens maisto stoka vandenij. Iš pradžių jis galėjo tik ant trumpo laiko išeiti iš vandens, o kuo toliau, tuo jau ant ilgesnio laiko, ir ant galo jau visai galėjo nesugrįžti į vandenį gyventi. Dabar jam liko vanduo reikalingas tik atsigerinti ir išsimaudyti, o žmonėms tankiai ir išsigydyti.

Jeigu pas Ceratodą iš oro puslės nebutų atsiradę plaučiai, tai jo jau senai nebutų. Vienok jis liko, kad mes galėtum mūsų netikeliams pasakyt, jog jie atsirado ne iš nieko, bet iš vandens gyventojų. Tokiu būdu mūsų pratevis gilioje senovėj turėjo ir plaučius ir žiaunis ir už tai būvoga daug panašus į dabartinį Ceratodą. Ir iš tikro, Australijos Ceratodo tokios galunės, kad iš jų lengvai gali atsirasti žinduolių galunės.

Z. A.

Lietuviszka komuna.

(Feljetonas.)

—Na, kad taip mums ką išsimanius draugiškiau gyventi?—prasitarė Plikis šalia jo sėdinčiams daugams.

—Draugiškiau... Tas labai gerai... Užmanei, tai paduok kokį įnešimą,—tuo visi svarstom ir nutarimam.

Plikis valandėlę patylėjęs sako:

—Na, tai aš sakau, reikia susitarus padaryti naują draugišumą; vardą jei galime duoti bile kokį, kokis draugams patiks. Draugijos užlaikymui sudėsim po kelis dolerius, paįsimin namą, seną gaspadinę

valgimui virti; gyvensim ir ir gulėsim sau linksmi, ir viskas.

—Jauna —geriau; aš su se na negulėsiu — teisinosi Šlubis.

—Čia nėra šnekos apie tai; svarstykit svarbesnius dalykus,—subarė Plikis.

—Paskirkit vardą naujai draugijai.

—Nauja Draugija, Nauja Draugija!

—A, negerai, netinka; reikia tarptautišką vardą, tai bus gražiau.

—Aš paduodu Lietuviška Komuna; ar sutinkate, draugai?

—Lietuviška Komuna, Lietuviška Komuna! sutinkame.

—Tai kas toji Lietuviška Komuna, aš nežinau?

—O ką aš žinau!..

—Tarptautiškas žodis, ko jūs daugiau norite, — atkirto Didžiūnas.

Visi nutilo liežuvius ant apatinės lupos pasidėję, užsimastė; vieni pirštą prie nosies pridėję, kiti prie kaktos; o kiti šiaip sau plaukus ar barzdą glostydami mastė, ką čia su taja nauja Lietuviška Komuna padaryti....

—Tai gal kiti su mumis nesutiks gyventi, pradės visokią intrigą varinėti; paskiaus draugai pradės tarp savęs pykties, ir vėl viskas ant niekų eina,—prakalbėjo trupų pasimįsliūnė Kudlius.

—Tai tu manai, kad mes visą miestą sušauksime. Vat čia keletas draugų susitarė ir atliekame viską, kaip mums patinka.

—Taigi, taigi,—pritarė Mažiūnas,—turėsime kambarių su maudyne; kas tik ateis, tuo išplukdomė gražiai; turėsime knygyną, visus laikraščius lietuvių kalboje; atėjo kokis draugas, nusivedei ir —skaityk!

—Na, o „Saulė“ ar ir bus? — paklausė Didžiūnas.

—Dėl manes gali būti. O žinai gali kas nors ant juoko pasiskaityt.

—Tas viskas—niekas: kas kokį nori, tas tokį teskaito; o mes svarstykime, kokį namą paimsime?

—Seną hotelį, seną hotelį!

—Nereikia; taip kur kokį namą.

—O mergas, ar priimsime?

—Kodėl ne. Viską priimsime.

—O katras iš mūsų bus iniciatorius? Bukime mes visi, tai mums pirmasis įkurėjų vardas ir prigulės.

—E, ką čia mes su iniciatoryste! Kam ji bus, tam tegul buna. Sušauksime susirinkimą, apdirbsime planus ir —atliktą.

—Kaip šauksime susirinkimą: ar viešai per apgarsinimą, ar šiaip draugiškai per laiškus?

—Šiaip, draugiškai; šiaip geriausia!

—Tai ir imkite plunksnas, pašeilius, popieras—rašykite. Aš tuo pareisiu; dabar da tik vieną protestą parašiau į laikraštį; nunešu į krasos dėžutę —paraginės Kudlius išėjo.

—Na, tai duokite pašiuką: aš tuo rašysiu.

Trumpabardis susijieškojo pašiuką, nusiplėšė popieros kraštą nuo sienos ir pradėjo rašyti naujų komunistų var-

dus:

Plikis, Kudlius, Krivis, Šlubis, Aukščiūnas, Menkunas, Mažiūnas, Didžiūnas, Rudbarzdis, Geltonbarzdis, Trumpabardis, Žioplys, Šveplys.

—Vyrūs, visus surašiau.

—Kiek jų yra?

Trumpabardis skaito, žiūrėdamas į raštą ir ant rankos pirštus; kiekvieną vardą užiženklina.

—Suskaičiau tiek, kiek ant mano rankos pirštų yra ir da lieka vienas nesuskaičytas, kitas—aš; tai kiek butų?

—Dvylika—valandėlę patylėjęs pasakė Šveplys.

—Gera! Dabar rašyk merginas.

—O kokias? Pasakykit.

—Rašyk.

—Rašau.

Meilutė, Daikutė, Linkmutė, Žiaurutė, Šiaurutė, Storulytė, Plonulytė ir—visos.

—Suskaičyk.*

Trumpabardis vėl skaito; suskaitęs, pasakė:

—Ant vienos rankos visus penkis pirštus suskaičiau, o ant kitos du. Dabar surokuokit, kiek butų iš viso.

—Septyni—vėl Šveplys atsiliepė.

Dabar reikia išrašyti laiškus tiems, kurių nėra,—kad susirinkimam visi pribūtų.

—Uztvirtinta!

Vėl Trumpabardis sėdosi prie stalo ir, parašęs laiškus, išsiuntinėjo draugams, kurie dar nežinojo.

Draugai gavę laiškus skaitė ir kalbėjosi apie Lietuvišką Komuną, bet negalėjo suprasti, kas ta komuna; nors nesuprąsdami, bet susirinko paženklintoje vietoj.

—Kas čia bus? atidarykite susirinkimą ir paaiškinkite kam jūs čia mus sušaukėte, kokią čia jūs „Lietuvišką Komuną“ dirbate? —prašė Krivis, kampe pipkę rudydamas.

—Ant pirmsėdžio paduodu Trumpabardį — atsiliepė iš kampo balsas.

—Gera! aš apsiimu,—sutiko Trumpabardis ir klausė—ar tuo susirinkimą atidaryti?

—Tuoj, tuoj?—atsiliepė keletas balsų.

—Draugai, malonėkite užsi laikyti ramiai, užsigesinkit pipkes ir neatsiliepkite priešais mane, nes aš iniciatorius šios „Lietuviškos Komunos“, kurią padarysime, kad būtų galima gerti, valgyti, gulėti ir linksmi laiką praleist. Žinote patį gerai, kad iškrikę mes nieko gero nenuveiksime; o tokioje govėdoj susirinkus mes daug gero draugijos labui galėsime nuveikti; galėsime išmokti gerai pliaukšti visokias juokingas pliaušky nes. Tai tiek, ką aš turėjau pasakyti. Dabar meldžiu visų draugų išsireikšti savo nuomones, ar visi ant to pritariate. Aš manau, kad negalima nepritari: taip virozniškai išaiškinau.

—Tai... aš nežinau, ar bus gerai,—atsiliepė vienas nedrąsiai.

—Gal pinigai prapulti.

—Gal brangiau kainoti.

—Paaiškinkite, kaip gali ir kokiu būdu pinigai prapulti, ar brangiau kainoti?—pareikalavo iniciatorius.

—Kad aš nežinau, kaip ai-

škinti.

—Kam šneki, jei nežinai.

—Tai aš galiu eiti namo.

—Ir aš galiu.

—Ir aš.

—Ir aš.

—Ir aš.

—Tai reiškia—visi nenorite, nesuprantate gero užmanimo, neparėmiate jo. Nieko negalima padaryti su tamsiais žmonėmis. Bernai jūs, bernai—daugiau nieko.

—Ak, nepavyko ši vakarą.

—Laba naktis, einu namo.

—Laba naktis. Ši vakarą mums nepavyko. Kitu kartu kaip sušauksime, tai geriau paaiškinsim. Dabar laba naktis. Likit sveiki, lyg kitam pasimatymui.

Persiskyrę busimi komunistai nuėjo kiekvienas savo takais.

Pranas Bakutis.

Tev. Myl. Dr-tės reikaluose.

Da bunant Literatiškame Komitete p. V. Daukšini buvo užmanyta surinkti ir išleisti nabašninko Jono Mačio eiles. Vėliaus, sutartyje su L. K. nariais: Šliakiu ir Baltrušaičiu, aš pradėjau rinkti tas eiles ir, užbaigęs darbą, pasiunčiau jas Centrališko Komiteto pirmininkui Paltanavičiui. Eilės išgulejo apie metų laiką: tai su kasierium negalėjo rodos gauti, tai iš Europos laukė knygų.

Pereitą rudenį atėjo laikas rinkimų Literatiško Komiteto ir, kadangi aš buvau seniausias, tai buvo rinkta į mano vietą. Iš savo pusės aš tuomet parašiau į „Vienybę Lietuvinkų“, jog esu surinkęs Mačio eiles, pasiuntes jas Paltanavičiui ir laukiu atspauzdinimo, apsiimdamos vesti korektą. Bet kokiu tai būklau tas viskas likosi nešpildyta. Šią vasarą aš pamiu nuo Paltanavičiaus rankraščių ir užklausiui Baltrušaičiaus, ką jiemano su tuom reikalu daryti. Jis sako, kad seimas yra nusprendęs leisti Kudirkos raštus, o apie Mačio —jokios kalbos nebuvo. Ne senai klausiau Paltanavičiaus Jisai vėl sako, kad Centr. Komiteto yra nutarta Mačio eiles išleisti, net nutarta, kam duoti spauzdint ir tas į protokolą įrašyta.

Dabar klausimas: kodėl susivaziavimas visai ką kitą nutarė, neišpildžius pirmesnių nutarimų? Ar jis visai neturėjo senoj komiteto nutarimų, ar pertraukė visus ryšius su praeite?

Iš savo pusės aš sakyčiau, kad Mačys buvo taip lygiai geras raštininkas, kaip ir Kudirka. Bet Kudirkos svarbiausi raštai yra jau atspauzdinti knygutėse,—dalis tos pačios Tev. Myl. Dr-ės, dalis —Paukščio. Tokiu būdu parsieina atlikti abejotinos vertės darbas—spauzdinti antru kartu tuos pačius veikalus, kurių išleistojai ir draugija da turi prisikrovę svirus, o apleisti išleidimą tikrai naudingos knygutės.

Aš manau, jeigu centro valdyba nėra per daug įsiklampojusi su Kudirkos raštais, tai

sulaikyti jų išleidimą ant lo- kio laiko, o tuom tarpu užsi- imti Mačio raštais, kurie jau senai nutarti išleisti. Man ro- dos, kad pagal tikrą teisybę, dabar Mačio raštams labai laikas pamatyti svetą

F. Matulaitis M. D.
So. Boston, Mass

PRIE KUDIRKOS RAŠTŲ

Pakolei dar nėra toli nu- ejęs sumanymas — Kudirko- raštus leisti, skaitau už reika- lingą keletą žodžių prie to iš- tart.

Apie pat es sumanimo ver- tę čionai nekalbu. Bet suma- nius ką nors gero visuomenės labui atlikti, reikia iš anksto jį pilnai apsvarstyti, ar nėra kokių kliūčių. Šiuom žygiu gi toklos kliūtys ir yra, kurių Tėv. Myl. Dr-stės viršininkai nepramatė.

Nabašninkas Dr. Kudirka yra mums pavadęs atspauz- dinti keturius jo stambesnių— o gal ir stambiausių—veika- lų: „Kainas“, „Pagieža ir Jurgis Durnelis“, „Žemių Dul- kės“ ir „Vilius Tell“. Uz- tulus tų rankraščių yra apmo- kėta nabašninkui autoriui pi- nigais. Kiti gi, kas atspauz- dinta, toli gražu da nei pusės neišleista svetian ir neišrinkta nei ketvirtadaliu už raštus, kiek jų atspauzdinimas mums ap- siejo.

Išleidama Tėv. Myl. Dr-stė ir tuosius Kudirkos raštus, kurie yra mūsų atspauzdinti, dvigubai mus nuskriaustų: ji išleistų tą, kas mūsų jau ap- mokėta autoriui ir tą, ant ko mūsų padėti dideli kaštai. Mūsų spauzdintosios knygos tada mums prisiėtų sudeginti, nes niekas nebepirktų, išlei- das tuos pačius raštus Tėv. Myl. Dr-tei. Juk tokiu būdu nei vienas leidėjas nebetor- tų leisti kokio gyvo autoriaus veikalus, bijodamas, kad auto- riui pasimirus, neišleistų tų pačių raštų Tėv. Myl. Dr-tė.

Kadangi mes nuo pat Tėv. Myl. Dr-tės įsikurimo jai tar- navome ir dabar tarnaujame, todėl nemanom, kad ji mus norės didžiai nuskriausti ir kad jos viršininkai ims leisti Kudirkos raštus, nesusizinoję pirmiaus su mumis.

J. J. Paukštis.

Mahanoy City, Pa. Mų- ū draugijos 2 paragrafas šiaip skamba: „At-išauku sioms kuopoms siųsti kny- gas pardavimui už pusę kai- nos“. Ant to pasiremddama mūsų pirmiaus buvusi 20 kuo- pa (mačiau „Vienybėje“, kad dabar tas numeris nuo mūsų atimtas ir atiduotas Waterbu- ry, Conn. kuopai) pareikla- vom iš mūsų draugijos centro knygų pardavimui. Bet centr. sekretorius neišdavė centr. knygini paliudijimo, kad mes esam kuopa ir galime gauti raštus. Užklausėm vėl per lai- šką, tuomet gavom atsakymą: „Skriaustumėte kitas kuopas, indami knygas už pusę kai- nos“.

Kas mums išaiškina, ar mes tėsingai supratome įstatus, ar centras? Meldžiame cen- tro paaiškinti plačiau, kad ir visos kuopos žinotų: ar duoda- ma, ar jau nebeduodama kuo- poms pardavinėti raštus už pusę kainos.

Antras, — malonėtumėm, kad centr. sekretorius įagar- sintų visas kuopas organe, kad žinotumėm, kokis kurios kuo- pos numeris. Kaip minėjau, mūsų kuopos num. yra 20 tuomtarpu jį pasisavino Wa- terbury's.

J. Overaitis.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Apsidirbusi biu- rokratija su agitatoriais, d'ė- lius skaičius jų nusiuntusi tai į aną svetą, tai į Siberijos ka- syklas, kibo į studentus. Szvie- timo ministeris Szvare išleido paliepinus visoms universitetų valdyboms, kuriuose nurodo kaip reikia laipsniškai atmti moksleivių laisvę ir išguiti iš jų tarpo liberalizmą. Tą atsi- žinoję universitetų studentai pasiryzo iššaukti visuotiną ru- sų moksleivių streiką. Butų neapsieję be riaušių ir sumiši- mų. Todėl universitetų valdy- bos atsišaukė geruoju į stu- dentus streiko nepradėt, žadė- dami kitais budais mini terio ragus ir kreipti į tvorą nuo mokslo įstaigų: ypač, kad to- kiems pasidavėliams biuro- kratams, kaip Szvarecas, nepri- jaučia nei sąjaua, nei kiti le- tesnieji ministariai, nei gi du- ma. Tiktai vien caro atimasis ratelis tokius rezežius nori ant studentų savyvaldos uždėti ru- sų pažangos ideją šlopinti ir- šlopinti. Bet tas mat jau vald- žiai nesiėka.

Kolera Petrapilėje vis da- varo savo pjūtį. Parcs laiku suserga apie 200 ir apie tr. č- dalį to skaičiaus pasimiršta. Iš viso čionai susirgo jau 5 655 žmonės ir 2168 persikėlė į laimingesnį pasaulį. Sakoma, kad kolera ir kitur žingiuoja pr ekyn. Iš Maskvos praneša, jog susirgo kalėjime politišk- kieji.

Pe sija. Revoliucijos šali- ninkai da tvirtai laikosi. Jų centras, miest. Tabrizo vis da valdžiai neprieinamas. Anądien įvyki smarkūs: iš- ir šacho kariumenė begėdiškai prakišo. Kita š-cho nelaimė— kariumenė miršta. Iš Tegera- no norėjo išvaryt burj karei- vių į Tabrizą kovoti su revoli- ucijonistais. Kareiviai grež- tai atsiskė, ir nors žadėjo jiemis algas pakelt, nieko ne- gelbėjo. Gyventojai ir gi mai- štininkams prijaučia. Idant žmonėms pasigerinti, šachas nusprendė sušaukti anksčiau (lapkričio 30) parlamentą.

Bulgarija. Paryžiaus lai- kraščiuose pasirodė išpudingos žinios iš Bulgarijos. Anot jų, karalius Ferdinandas rengia- s's save apvainikuoti visos Bulgarijos caru ir atsakyti nuo Turkijos globėjimo. Vi-os Europos valstybės sujudo tai nugirdę, nes jeigu tą ištikrųjų bulgarų karalius padarys, tai tarpe Bulgarijos ir Turkijos karė neišvengtina. Kadangi beveik visos valstybės turi Balkanų pusiasalyje savo įvairius interesus, todėl tie- vaidai galės pavirst tarptau- tiškais ir nemažs karis galė- iššaukti.

Amerika. Daug triukšmo padarė tarp republikonų ir

demokratų gausingais Hears- tas, savininkas „New York Journal“ ir keletu kitų taip vadinamų „geltonųjų“ laikra- ūčių. Paį raštai Hearstas mėg- ta kokius nors politikierius išskėdė. Tam tik-lui gaudu jų žodžius, susirašinėjimus, ir paskui dėlei sensacijų visuo- menei apskelbia kokias poli- tiškas intrigėles, nuo kurių vienį juokiasi, kiti vaiposi, o Hearstui gerai—jo laikraščius žmonės gaudu iš rankų Sziuum kartu Hearsto agentai sugriebė į savo rankas laiškus iš susira- šinėjimų tarp Standard Z.balo kompanijos ir Oklahomos gu- bernatoriaus, demokrato Has- kell, bei republikono senato- riusus Foraker. Demokratai ir republikonai baisiai susirėjo tarp savęs ir išvertė lai-raš- čiuose kita-kitam skvernus, po kuriais pasirodė ištisas mūsų senųjų partijų sugedimas, par- sidavinėjimas trustams, ėmi- mas nuo kapitalistų įvairių kyšų.

IŠ AMERIKOS

Philadelphijos jubilėjus.

Pradėjus nuo spalio 4 per- štisią savaitę, Philad-lphijos miestas švęs savo įkurimo 225 metų šikaktuves (1683- 1908. Szis m'estas yra, tarp- kitko, tuon i garsus, jog čionai t- po apšaukta visos Amerikos nepriklausomybė Anglijai (Declaracion of Independen- ce) Szitas istor škas dokumen- tas tapė sutaisytas ir perskai- tytas nedideliame, ant dviejų pilorių namely, kuris ir po- šiai dienai yra pagarboje už laikomas — Nepriklausomy- bės Salė. Į šitą salę, kaip į šventą vietą, nuolatos plaukia žmonės iš vi-ų Amerikos kra- štų, aplankyti savo liuosybės lopšį. Viduj ant storų ozių ka- bo perskilęs istoriškas varpas, kurio skambėjimas apskelbė Philadelphijos ir Jungtinių Valčėjų gyventojams atsliuo- savimą nuo Anglijos. Ant sienų kabo paveik-lai revoliu- cijos vadovų, kovojusių Va- šingtono eilėse. Tarp jų yra paveikslai ir dviejų lenkų — Kosciuškos ir Pulaskio.

Iz ateivių statistikos.

Per rugpiutį mėne į atke- liavo Amerikon tik 27.782 ypatos, greta 98.825 atvykusių per tą patį mėnesį prabėgusia- me mete. Ateivystės ir išėivy- stės statistika, visų dvylikos mėnesių iki berzelio 1-mos, parodo, kad prie Amerikos gyventojų teprišidėjo 209 837 svetimtaučiai.

Ruzvelto sunus pabrūke.

Prezidento Ruzvelto sunus, Teodoras, ne mažiau akylas už savo tėvą gyvenimo kl- usime: jis iš mokyklos i-tojo į Thomp- sonville, Conn. karpetų pab- riką. Amatas — visgi duona.

Kiek Amerikai apsieina dziova.

Tuberkulezo (dziovos) gy- dytojų kongre-e, kurs šiomis dienomis yra laikomas Vašing- tone, pr. f. Fišer perskaitė akyvą statistiką, kuri priver- čia Amerikos visuomenę giliai pamįslyti. Jis užtikėtinau nu- todo, kad Amerikoje kas me- tas numišta dziova apie 138. 000 žmonių. Valdžia išleidžia

sviršum bilijoną dol. per metus kovai su džiova, bet nieko gero neatsiekia. Jeigu nors ketvirtą dalį dziovininkų išgelbėt, reiktų išleisti \$5.500.000.000. Svetimtaučiai atvažiuoja sveiki, nes nesveiki neįleidžia. Todėl džiova gimsta ir viešpatauja tik Amerikoje, jos pabrikuose. Jis pataria kurti ant laukų ligonbučius ir valstybės lėšomis gydyti.

Debso „raudonasis“.

Socijalistų kandidato į prezidentus, Debso „raudonasis“ traukinis, kurs dabar vežioja Debsą ir kitus kalbėtojus po Ameriką, žada sustot, jei trumpame laike ne bus sudėta darbininkų apie 13.000 dol. Idant darbininkai negalėtų „raudonamjam“ sudėti garo, pabirkantai daugiur tyčia palaiko uždarytus pabirkus, nors ir galėtų leist.

Kiek nupuolo pramoniu.

Duno peržvalga paduoda žinias, jog bėgy paskutinių 9 mėnesių Amerikoje bankrutino 11.946 biznių firmų, viso vertės apie \$179.677.523. Tuom patim laiku praeitais metais bankrutino tik 8.090. Taigi šiemet 3.856 biznių daugiau prakiso.

Pavyzdingas miestas.

Wacyross, Ga. yra skaitomas vienu iš puikiausių Amerikos miestų. Jis turi su viršum 9.000 nei vieno elgėtnamio, devyni iš dešimties gyventojų turi savo namus, iš šimto 93 vaikai čia mokslus. Kame tokios laimės slaptas, nežinia. Sako, kad blavume, — nes per 16-ką jau metų saliuų laisviam pakelta net iki \$30.000, taip, kad niekas nei stengia saliuus užlaikyt.

Belgai Amerikon begs.

Naujai Belgijos paskirtas Havanon vice konsulis, p. L. Jenis, užvažiavo New Yorkan ir pasiskakė jo tikslu esą iširti Amerikos darbininkų sąlygas, nes Belgija žadanti siųsti čionai savo žmones, kurie namie nebetilpstą. Anot p. Jenis Belgija taip tirštai apgyventa, kod jeigu taip apgyvendinti Kaliforniją, tai šiame „aukso valsčiuje“ būtų 10.000.000 Tuom tarpu Kalifornijoje tėra 1.485.000

Vaikas—fenomenas.

Tulas rusas, daktaras Boris Sidis, Bostone gali skaityties laimingiausių tėvu. Jo dešimties metų vaikas išdavė kvotimus (egzaminą) į technologijos institutą, kur vos patenka vyrukai 18-20 metų. Vaikiukas dar dvejų metų budamas galėjo jau skaityt ir rašyt, o ketvirtų metų — galėjo susikalbėt keturiomis kalbomis.

Sako, pramonija gerinasi.

New Yorko valstijos darbo departamentas kalba savo bertaininiame biuletene, kad šioje valstijoje darbo sąlygos eina geryn. Sztai ką ten sakoma: „Iš 192 darbo sąjungu, kur yra 95.000 sąnarių, jų apskaitos parodo, jog bedarbių skaičius šiaip persistato: sausy buvo 36.9%, vasary ir kove—37.5% balany—tik 33.9% geguzy—32.2% berzely—30.2%. Tas parodo, kad tarp organizuotų

darbininkų bedarbių skaičius mažinasi“.

Banditai pasirode.

Richmond, Va. apylenkėse didelė armija organizuotų plėšikų, vadovaujama tulo Zimmermano. Jie susidarė iš bedarbių, bet prie jų prisidėjo ir profesionališki vagiliai. Banditai apgulė keletą kaimų, atėmė iš gyventojų viską valgomą ir pinigų. Kas nepasiduos, grumoją sudeginimu. Valdžia išsiuntė kariuomenę. Miestelio Arvonja gyventojai visi prieš banditus apsiginklavo, o savo moteris ir vaikus išsiuntė į kitas saugesnes vietas.

Parduoda savo galva.

Amherst, Mass. biologijos profesorius J. Tyler padarė nepaprastą biznį: jis budamas Leipcege, Vokietijoje, pardavė tenykštieiems mokslinčiams savo galvą už \$10.000. Mat jo galva esanti nepaprastai gražaus sudejimo ir taip nepaprastai išpletotos smegenis, kad vokiečių mokslinčiai sumanė gauti jo numirusio galvą ir padaryti iš jos mokslinius tyrimus.

Iš Lietuvosku dirvu Amerikoje

Trenton, N. J. (Iš kalėjimo). Tarpe 1360 kalinių, mus lietuvių čia yra vos 7. Turime didelį knygyną iš 2000 tomų; tarpe tų lietuviškų knygų yra vos 26, o laikraščių pareina vos tik „Vienybė Lietuvosnikų“, kuri nušviečia mūsų tamsų urvą, kaip saulės spinduliai. Lenkiškų ateina su viršum 50, maskoliškų 15 (vienas net iš Odesos). Tiek smagu, kad ant 200 nelaisvių, lietuvis tėra 1.

Dirbame net 7 dirbtuvėse po 150 nelaisvių: kėlinių dirbtuvėje, marškinių, nosinių, šepečių, čevėrykų, šlnotų ir tt. Einam į dartiną 7 iš ryto, grįžtam 5 vakare.

Pavelyta rašyt laiškus pas gimines ar draugus tiksykist per mėnesį, o gauti—kas savaitę vieną laišką. Laiškus rašomus ir gaunamus perskaito.

Įtaisė „mirties namą“. Pirmiausias mirčiai pasmerktuosius kardavo, dabar įtaisė elektrikos krėslą.

Nelaisvis.

Brooklyn, N. Y. Progre sistai iš „Ratelio“ vėl pradėjo pešties su socialistais. Rugsėjo 27 d. savo susirinkime susilaukė keletą socialistų su savo „šventuoju“ Bagočium vedini. Bagočius ir kiti jo sėbrai labai gražiai pataikė vaidus sukelti ir paskui išėjo ant gatvės juokėsi, kad „rateliečius“ supėdino. Mat „rateliečiai“ kad ir nesuspėję, tai visgi įsigijo dėdą: Vinikaitis ir Perkunas susibarė ir Perkunas iš „Ratelio“ visai išstojo. Ginčai išėjo visai dėl niekų: Vinikaitis agituoja nusipirkti už 25 dol. vaizdinamąją mašiną prie prelekcijų, (tam tikslui jau surinko 20 dol.) O Perkunas nurodinėjo, kad mašinos nereikia. Balsuojant Perkuno nuomonę sumušė, už tai šis išsėidė ir išstojo.

Ak jūs visi žmonelės! Kada jūs nustosite pešties už garbę?..

Makšna.

New Philadelphia, Pa.

Rugsėjo 18 d. čionykštė LSA kuopa buvo parengusi prakalbas, kurios keistai užsibaigė. Kalbėtojai buvo užkviesta iš Shenandoah, Pa.: P. Birštonas ir J. Geguzis ir iš Schuilkill, Pa. A. B. Strimaitis. Pribuvus kalbėtojams ir vos tik aut pagrindų pasilipus kalbėti p. Geguziui, susirinkę klausytojai emė švilpt, rėkt, kojoms trepsėt ir jau buvo besartina prie kalbėtojų, grumodami išmesti oran per langą. Salės arvininkas bijodamas ermyderio užgesė žiburius ir išvarė visus laukan. Tada gauja pasigavo kalbėtojus ant gatvės ir emė akmenais mėtyt. Vienas akmuo pataikė Strimaitiui į koją, kitam kalbėtojui į nugarą. Taip su akmenais ir nulydėjo gauja kalbėtojus gatvėmis!

Beusis.

Brooklyn, N. Y. Rugsėjo

21 d. pasitriusimu LSS. 19 kp. čionai tapo sušaukta vietinių draugijų konferencija, sutyverti Paurėno gelbėjimui komiteta. Deleгатų pribuvo 15 nuo šių draugijų: Svz. Jurgio, Svz. Kazimiero, Kriaučiu Unijos, LSS. 19-tos, 20 ir 52 kuopų ir Politisko Klibo.

Iš nutarimų: išriktas veikiamasis komitetas iš trijų ypatų, kuris turi susiznoti su tarptautisku komitetu gyvujančiu New Yorke ir pranešti visas žinias sekančiam konferencijai. Pildomasis komitetas iš trijų veikėjų: pirmininko sekretoriaus ir išdinininko, kurie tvarkys visus konferencijos nutarimus.

Pakelta klausimas kaslink įsteigimo vakarinės mokyklos Brooklyne ir įkurimo viso Brooklyno lietuviams kultūriško komiteto; tas tapo deleгатų priimta; jie paaiškis savo draugijų susirinkimuose apie užmąnytąjį komitetą, ir praneš sekančioje konferencijoje, ką mįslina draugijos apie tai.

Sekančią konferenciją sušauks pildomasis komitetas. Geležinių nešėjas.

Brooklyn, N. Y. Rugsėjo

20 d. čionai buvo prakalbos, paručstos Lietuvos Sunų draugijos Tautiskame name. Pirmasai kalbėtojas J. Perkunas papasakojo trumpai apie se nebės vergiją. Antrasai kalbėtojas J. Giraitis taip gi trumpai aiškino apie Lietuvos istoriją ir kokius jinai smugių, sunkias valandas praleido. Nors patsai kalbėtojas prisipažino, kad tik pirmą kartą prakalbas į žmones iš estrados, vienok, ačiu jam, aiškiai ir suprantamai papasakojo ir susirinkusieji daug naudingo išgirdo.

Gaila, kad po prakalbų, abu kalbėtojai išleido į asmeniškus ginčus, užsipuldinėjus ir net barnius. Mūsų „inteligentai“ privaletų atminti tą, kad vieno asmens darbas — visuomenės darbas.

Tenbuovės.

LIGONIS.

Ten visai netoli gatvės kampo riogsojo su pagrinvusia siena, ant trijų piliorių

namas. Langai buvo storai apdulkeję ir pusiau praviri; ant žemutinės gi lango pusės gulėjo prieš saulę padžiautas suris, kuris visas buvo musių apgultas.

Tame tat name gyveno stora šeiminkė, apie kurią norint apeiti aplink išeidavo tiek laiko, kad galima suvalgyti kringelie. Veidas jos buvo linksmas; ji mėgo juokties, žiurdama per langą, o juokdavosi ne iš to, kad kas ten rodytų kokį šposą, bet ji turėjo nusipirkus du gaiduku ir tie nuolat ant kiemo pėsėsi.

Priešakinis kambaris buvo išklotas iš šiaudų nupintomis gūnėmis; jos buvo taip jau sudriskę, kad einant reikėjo saugoties, kad koją užkabinus pakniostomis neparvirstum. Palei sienos stovėjo lova ant kurios gulėdavo augštas, didelio sudejimo vyras; žili jo plaukai puošė galvą. Jis savo jaunystėje buvo taip prijuokęs į girtuoklybę, kad tai syk, kada negerdavo, jautėsi neramus, it ligonis, turintis kokį skausmą, kurio niekad negali išleisti iš atminties.

—Trala, la, la! Ram tam, tam, tam! —jis suniuniavo ir ėjo per duris.

—Kur eini? —jo paklausė Juozas Rimbas.

Juozas Rimbas buvo taip gi didelis, raudonasis garbiniuotais plaukais vyras; jo akys labai veidmainingai žibėjo ir retkarčiais ant jo veido galima buvo užtęmyti piktumo dėmės. Jis buvo neseniai iš Lietuvos atvykęs, neturėjo pinigų ir todėl negalėjo eiti sykiu su žilium pasigerty.

—Y-y,—jis storai nutęsė per savo retus, išsiklaipusius dantis, kurie rodos ir panašūs buvo tik alui gert ir keptą varną valgyt.

Iš neramumo, Rimbas priejo prie spintos ir susijieškojęs seną, pajudusių kortų kaladę tarė:

—Gal kas norit su manim palašt?

—Palašt!? Vaikas!.. Juk sukirsiu ir gana, —atsiliepė šeiminkas.

—Nagi; tegu tiktai!

—Su tokiais vaikais aš apsidirbu greitai.

Šeiminkas taip gi buvo įdomus ir savotiškas žmogus; jis nuolat su alum ašotį pasitatos laikė ant stalo —šalia savęs ir vis pašnekėjęs valandėlę, maukė; ir taip darė beperstojo. Jis visiems gyrėsi, kad dvidešimts su viršum metų, kaip gyvenęs Amerikoje, bet pinigų negalėjęs sutaupyti daugiau, kaip dvidešimts dolerių, ir tai jau jam išrodė per daug. Kada jau jistiek suėdydavo, tai išsikeizdavo po vieną dolerį ir, atsisėdęs ant kedės, sklaidydamas šaukė:

—Ar pažįsti šitą vyrą?!

—O kas jis?

—Čia žmogus jau senas ir turtingas.

—Be abejonės penkinę gal ir rasčiau.

—Palauk, vaike — aš tave užmuščiau ir nulupęs tavo kailį pinigų pripilčiau.

—Na, gana su tavo pinigais

—pertraukė Juozas,—eik šen loštų.

Senis nutilo ir sklaidė sau-

joje pinigų pluokštą, ant galotarė:

—Labai daug! Kad tai visos šitos popieros po butų dvidešimtinę Amen.

—Tai ką veiktum?

Šeiminkas pažvelgė į Juozą pilnomis užsiganėdinimo akimis ir nusišypsojęs, pasakė:

—Ugi pasigerčiau ir dainuočiau sau atsigulęs.

Na ir jie du pradėjo lošti kortas. Be kvapo žiurdėjo išisiverbę ir retkarčiais teškė į stalą.

—Na, o kazi—kur mūsų ligonis? —pertraukė šeiminkas.

—O paraliai jį žino.

Ligoniu jie vadino tą seną žilių; jo tikras vardas buvo —Sakus, bet tuomi vardu jie jį vadino, tik girdžiant Jie mėgo panašiai iškraipyti vardus kiekvieno; jiems mat buvo linksma iš to, kad pravardžiojamasis pyko.

Šeiminkė ant minkšto, juodu audeklu apsiuto suolo lio sėdėjo ir snaudė; jos galva retkarčiais atsitiesdavo ir vėl — knapt! žemyn. Jiedu taškė kortas.

—Gaila man tavęs, kad tu vis praloši—sušneko šeiminkas.

—Tai nieko; aš tyčia pasiduodu.

—Nebijok.

—Gal nori iš pinigų?

—Galime.

Iškraipstė iš kišenės Juozas ir drebančia ranka padėjo ant stalo dvidešimts penkis centus; tai buvo jo visas judinamasis turtas. Atėjo Juozui tarsi tyčia prasta korta ir jis net pajudod iš išgąsčio. Nėmanydamas ką bedaryti, suglamzė čirvų devynakę ir nematant išidėjo į burną sukramtė ir nuvijo....

—O ką? Jau praloši?!

—Nebijok!

—Na, tai matysim.

—Nepasiduocsiu, nors ir kazi—kaip....

Kortos kaladėje baigėsi ir priejo prie to, kad vienos nepriteko.... Juozas nors ant veido turėjo nusiminimo dėmę, bet jame slėpėsi ir veidmainingas nusišypsojimas.

—Kaip čia yr?! —sušneko šeiminkas ir truputį užpykęs pridurė:—jau tu pavogei?!

—Jieškok!

—Tai kur dingo?

—Rask pas mane, duosiu dešimts dolerių.

—Ką tu duosi, kad neturi.

—Tai rask!

Pasikėlė nuo kedžių ir šeiminkas iškretė Juozui kišenes.

—Kaip tai čia?

Širdis Juozo liksmiai šypsojosi ir jis greitai pasiėmė nuo stalo pinigus.

—Tu pavogei ir gana!?

—Juk nerada!!

—Tai kur dingo?

—Aš nežinau.

Laikas buvo jau vėlus ir jiedu, paliove lošti, rengėsi eiti gult.

—Kazi kur mūsų ligonis?

—Gal pas Džimą miega ant aslos.

—Gali būti, gali būti.

Užputė šviesą ir nuėję sugulė.

Nakt's tamsi. Pilis gludėjo ramiai apimta miegu. Vi-

sur buvo malonus ir klaidinan-

tis sapnai; tiktai Sakus arba, kaip jie vadino—ligonis, prisiragavęs rugštus raugo klajo jo gatvėmis nesurazdamas namų.

—Ačia, Viliau!—jį užklausė vienuolė, meilė už pinigus parduodanti.

—O ką?

—Gal jūs mėgstate linksmą laiką?....

—Taip.

Sakus ėjo, tarsi norėdamas palikt vienuolę; bet šita, prisivijus, paėmė jį už rankos ir spaudama prie savęs, prabilo:

—Mylite mane!?

—Už ką?

—O jūs—geras....

Ji da labiau spaudė jį prie savęs ir su viliojančia nuošypsa jausmingai tarė:

—Aš jus myliu.

—Tai kas?

Dabar jis nutilo ir ėjo dideliais žingsniais; jo širdis buvo šalta ir rugšti nuo alaus. Vienuolė išikabinusi į ranką sekė ir ant galo sušneko:

—Kur esime?

—Aš esiu namo—jis atsakė.

—Gal ir aš drauge?

—Jeigu norit!....

Parsivedė vienuolę ir, atsi-rakines duris, išvedęs į priemenę, pasakė:

—Tu pabuk čia.

—Gera!

Jis uždarė duris iš lanko, o antras uždarė iš vidaus, kurios skyrė karitorių nuo priemenės ir palikęs vienuolę, užlipo ant viršaus ir sušuko:

—Juozai, Juozai!

—Ką?

—Jau miegi!?

—Gulkis, gulkis!

—Sergu baidiai.

—Aš žinau. Tu visados sergi.

Nusiėmęs skrybelę metė ant žemės, paskui nusivilko bala-koną ir nusiavęs kurpes parvirtęs užmigo.

Vienuolė stovėjo viena ir laukė, kada atėis jos jaukintinis, bet — veltui. Ji negalėdama tamsoje sulaukti jaukintinų, grabiė duris, kad galėtų išeit; tačiau negalėjo, nes iš lauko jos buvo užrakintos, o iš vidaus taip gi užstumtos. Mazame keturkampiniame kambarėlyj tapo įvesta į žabangas ta, meilės vaizbinukė....

—Drauge!—ji sušuko.

Balsas suskambėjo ir vėl dingo tyloje. Netekus kantrybės, ji pradėjo daužti duris ir vėl, kaip tik jos gerklė leido, sušuko:

—Drauge!

Ant žemutinės aslos gyvenantis žmogus per miegą išgirdo balsą ir išėjęs abejojančiai su įspudžiu prabilo:

—Kas čia?

—Aš! —atsiliepė vienuolė.

—Kas—„aš“?

—Žinai, kad mudu parėjo-

va!?

Miegnostam žmogui labai įdomiai atrodė tokis atsiliepi-mas ir jis negalėjo persitikrint ar ne sapnuoja; jis papurtė galvą, patrynė akis ir vėl prabilo:

—Kas esi?

—Aš jus myliu!

—Kas čia tave įvedė?

—Jūs.

—Kaip tai?!

Jis pravėrė duris, kad geriau sužinot, kas čia yra; vie-

nuolė ai kabino jam kaklą ir plonu balsu sušneko:

—Mylimas!

—Tu... vaikata!

Jis persigando, manydamas, kad atėjo jam galą padaryt ir trapiai paėmęs, sukė į žemę; paskui pravėręs duris, atidavė ją į policijos rankas.

Naktis baigėsi ramiai.

Ryte atsikėlęs, Sakus raivė si rėjodamas ir priėjęs prie veidrodžio iškišo liežuvį, kuris buvo baltas, kaip yarskė.

—Sergu, baisiai, sergu.

—E, jau tu vis.

—Neteisybė. Keles savaites atgal buvau sveikas.

—Mat, negėrei. Juk žinai kad tavo pilve alus serga.

—Turiu karštį.

Priėjęs, pasiėmė nuo krosnės peilį, nusišluostęs jį į kelienes ir prie veidrodžio atsistojęs, liežuvį iškišęs, pradėjo skusti ligą...

—Džiovą turi,—pasakė Juozas.

—Gal but, gal but.

Nutilęs susijęs kepure, pasiėmė su praflūsusiomis rankovėmis savo seną balakoną ir da iškišęs liežuvį vėl pažiūrėjo į veidrodį.

—Kunas žmogaus prastai sutaisytas.

—Kodėl?

—Nugį ligos, ligos ir ligos.

—Bene tai visiems.

Jis su ranka pabraukė sau per krutinę, skaudžiai atsikvėpė ir tarė:

—Turiu džiovą.

—O išrodai tokis drutas!

—Pasitaiko visiems.

Juozas rankas iškišęs nusi-raivė, nusiziovavo ir pasakė:

—Kodėl aš niekad nesergu?

—Palauk!—pertraukė šeimininkė ir rankas į mazgotę šluostydama, pridurė:— užsi-dirbsi pinigų, pradėsi gert ir atsiras visokios ligos.

Visi nutilo. Sakus gi vėl kietai atsikvėpė ir susiraitęs savo apkarpytus žilus usus tarė:

—Eisiu pas gydytoją.

—Taip—geriausia, pritarė Juozas.

Išėjo per duris ir nulipęs trepais susitiko žmogų, kuris gyveno ant apatinės aslos.

—Be abejonės tu tą mergą šianakt buvai uždavęs!

—Gerai sakai! O kur ji?

—Išmečiau per duris.

—Mat ji parsekė su manim, o aš užlipęs atsiguliu ir užmigau...

—Su tokiais darbais po velnių.

Nenorėdamas klausyt barmo Sakus apleido namus ir išėjo pas gydytoją. Eidamas jis manė apie tai, kad pasaulis pilnas gražumo; jam prisiminė tas laikas, kada jis augš-tienelkas rave gulėjo ir žiūrė-damas į pilkas debesines sriuo-gas dainavo:

„Sokk gėrės, sokk negėrės; Sokk mergytę nusitvėręs“.

Nuėjo pas gydytoją. Gydytojas pasodino ant kedės, delną padėjęs ant krutinės pabarškino su krumpliais i ausį pridėjęs klausėsi. Pas kui liepė atsiseigoti mārškinių knypkius ir įdėjęs po pažūščiū termometrą žiūrėjo į karščiū laipsnius. Galų gale su pirštis prispaudė rankos pulsą

—Ligos jokios neturi.

—Turiu džiovą!

—O, ne!

—Gydytojas papurtė galvą ir nusijuokė.

—Kaip tai?!

—Jūs tik baimę turite; džiovos baimė. Permanote!?

—Taip. O kodėl man krutinę skauda?

—Perdaug alų sriaubiate, perdaug.

Jis baltomis akimis pažvelgė į gydytoją; mat jis manė, kad jį, kaip girtuoklį, gydytojas ant juoko laiko; bet gydytojas permanęs jo surugusią mintį, greitai pratarė:

—Duosiu jums vaistus, bet turėsite bent porą mėnesių negert.

—Gerai.

Davė gydytojas vaistus ir ligonis atsiveikines išėjo. Pa-reidamas sumanė taip pasigert prieš emimą vaistų, kad jau jis daugiau nenorėtų. Nuėjo į smuklę, prisigėrė, ant aslos parvirtęs užmigo, o atsikėlęs jau nerado pas save vaistų.

Sliburis.

Iš Lietuvos.

Iš šv. Zitos į paleistuvių namus. Keistą atsitikimą paduoda į „V. Ž.“ iš Kauno. Jauna mergaitė, I. Z., prigulėdama prie šv. Zitos tarnaičių draugijos, neteko tarnystės.

Draugija neįtengė jai sujieškoti užsiėmimą; tuomet tarpu pasiėmė kokia ten moteriškė, kuri sakėsi sujieškanti merginoms darbus. Tuojaus nuvedė mergaitę pas kokį ten agentą I. K., kurs ją nuvežė į Senapilę ir pardavė už 15 rublių į paleistuvių namus.

Tik per didelį vargą nelaiminga mergaitė iš to baisaus išdykėlių verpeto išbėgo.— Senapilė, juk tai nedidelis miestelis. O mat kokių lindynių esama, kad net iš šv. Zitos draugijos sau aukas glemžia...

Dailės Parodos deficitas. Iš apskelbtų Lietuvių Dailės Draugijos apyskaitų („V. Ž.“ N 199) matosi, kad Vilniaus paroda lešioavo 592 r. 48 k., o įplaukė tik 560 r. 74 k. Todėl paroda, finansiškai, galima sakyti—nenusisekė, nes reikia damokėt 31 r. 74 k. Už tai moraliską įspūdį padarė ant visos Lietuvos labai didelį.

Arklevagių priviso. Į „V. Ž.“ rašo iš Gelazių (Kauno gub.), jog tenai prisivaiė daugybė vagių. Daugiausiai vaigia arkliaus nuo laukų, bet kiti ir kaimynų avutes pasi-piauna išsinešę. Tariasi žmonelės į dumą kreipties, bent pagelbės esą, kaip nuo blogų kaimynų apsigint...

Nuodėmė būti socialdemokratu. Vilniaus teismo rumai prie uždarytų durų pasmerkė Sapovalovą dviems kalėjimo mėnesams už prigulėjimą prieš rusų socialdemokratų darbininkų partijos. Taigi vėl atėjo laikai, kad Rusijoje būti socialdemokratu yra skaudus prieš valdžią prasi-kaltimas. O jūs laikai, laikai!

Dumos atstovų palivuosavo. Iš Kalvarijos (Suv. g.) lale-jimo, tapo paleistas rugsėjo 3 d. Imos dumos narys, Su-valkų gub. atstovas P. Vit-kauskas, kuris buvo pasmerk-

tas kalėjiman dėlei garsingo Vyborgo atsisaukimo.

„Sventą“ šulnelį apiplėšė.

Kad Dievo baimė pradeda pas Lietuvos jaunuomenę dil-ti, parodo šis „Viltis“ aprašytas atsitikimas. Višakio Ru-doje (Suv. g.) už pusvarščio nuo bažnyčios esąs šul-nelis, kurį aplinkiniai žmo-nės laiko stebuklingu ir jieškodami stebuklų sume-ta pinigų. Juos priimaš koks ten „brolis“, bažny-čios tarnas. Ugi per šv. Bal-tramiejų atėjo keletas vaikinų apsiginklavusių peiliais užpu-lė „brolį“ ir atėmė apie 100 rub. variokais, pasislėpė. Tai esąs darbas apylinkės ukininkaičių, kurių tėvai tuos vario-kus pas šulnelį atneša. „Vil-tis“ ir sako: „Na, na! susilauk sime gražios jaunuomenės!“

Idomų pelną vaikinai ati-dengė!..

Nesusipratimai prie pilvo to butelio. „Viltis“ 97 N. kunigas J. Til-tis nežymiai įskundė visuomenei dumos at-stovą A. Bulotą, jog šis budamas nemažame kunigų buriyje pasisakęs, kad jis ir kai-kurie jo draugai, lietuviai atsto-vai, esą pusėtinai bedieviai ir kad jis dumoje balsuosiąs už mokyklą be religijos išguldi-nėjimo. „Viltis“ gi 103 N. p. Bulota nusiaiškina, kad toks jo išsitarimas galėjęs būti, ga-lėjęs ir nebūti. Jeigu ir bu-vēs, tai labai prie keistų ap-linkybių, butent gražiam bu-rely kunigų, bestovint ant vie-no stalo pilvotam buteliui gero likeriaus, o ant kito—puikiam gramofonui. Tokioje kompa-nijoje esą lengva ir pasakyti, kas nemauryta, o da lengviau išgirsti, kas nesakyta. Taip išjuokęs kunigelius, p. Balota užriečia visai be vilties—be-dievybe nesigyres. Bet ar jis teisybę pasakė, tas kunigams labai rupi....

„Topor“ redaktoriaus nesu-randa. Vilniaus teismo rumai buvo jau pasirengę nubausti p. Adomą Gedvilą, redaktorių lenkiško laikraščio „Topor“, (Kirvis), leisto per tulą laiką lietuvių socialdemokratų. Kaltina jį už išspauzdinimą raštų revoliucijoniško turinio. Bet Gedvila suskubo pasislėpti ir paliko teismą tik su „Toporu“ rankose.

Iškasenos. „Viltis“ praneša iš Vilniaus, jog prie pat Gedimino kalno, statant ka-reiviams medinę sankrovą, iš-kasta iš žemių daug senų gin-klų ir šiaip idomių daiktų.

Mergaičių viliojimai. „Vil-tis“ 100 N. yra štai kokia ži-nia. Kauno gubernijoje, dau-gely vietų atsirandą agentų, kurie vilioja mergaites Ameri-kon važinoti, žadėdami joms aukso kalnus. Mergaitės, ku-rios neskaityto laikraščių ir nie-ko apie kitus kraštus nežino, lengvai tokiems „ponaičiams“ patiki ir išvažiuoja su jais vi-sa pametusios, o šie paskui su jomis doro, kas patinka: ki-taip sakant pirkliuoja gyvais prekiniiais (tavoru). Apie tai jau senai kitų tautų laik-raščiai rašė ir perspėjo kai-miečius, kad apsisergetų nuo tokių rgeutų, kuriuos iš toli-

DIEVAS IR KELEIVIS.

„Kokios tu nori laimės, praievi?“ Paklausė Dievas jauną Keleivį:

„Gal nori buti didis valdonas, pasaulio viešpats, gėrybių ponas?“

KELEIVIS.

Ne, Dievulėli, ne to aš geidžiu! koks aš ten viešpatas tarp liudnaveidžių?! ne, aš nejieškau svieto gėrybių — jos nesuteiks man sielos linksmybių....

DIEVAS.

Gal nori svietą pažinti margi, kaip žmonės vargsta skurdųjį vargą?

KELEIVIS.

O kam man, Dieve, jieškoti svieto, jei vargas randas' kiekvienoj vietoj; jei visur žmonės verkia—dėjuoja, jie visur skausmo patalą kloja?....

DIEVAS.

Gal mokslu nori protą gaivinti? Paslaptį erdvių nori pažinti?

KELEIVIS.

O kas man būtų, Dieve, iš žinios, kas kur padėta, kaip kas vadinasi, jei visų skruostais ašaros riedi ir ant krutinių sopulis sėdi?....

DIEVAS.

Kiekviena siela geisti privalo—tat ko tu nori, sakyk, ant galo!

KELEIVIS.

Tu man, Dievuli, sukietink širdį, te verksmų brolio ji nebegirdi, žmonelių vargo teneatjaučia, te sau užsnudus erdvėmis siaučia....

Tu man, Dievuli, užspausk blakstienas, kad nematyčiau vargšus tik vienus, kad nematyčiau saulės šviesybių, kurios auklėja tiek nedorybių!....

Duok man, Dievuli, kad neregėčiau, duok man, gerasis, kad negirdėčiau, kaip verkia, gaudžia, skamba ir užia baisi ir skaudi vargo dainužė....

duok, kad pavirsčiau į uolą kietą, duok, kad nejausčiau sopulių svieto....

Bet... kas Tau rupi, kad visi vargsta, kad iš daugybių pavieniai tarpsta, kad vargšas—žmogus gerbia skriaudiką, kad daugel' gauna duoną už dyką, kad brolis pigiai brolij parduoda, ir kad ramybės badas neduoda?

Juk Tu taip didis, gražus, galingas, daugelio amžių—svietų garbingas!

Kas tau pamintas, liudnas varguolis? Kas tau jo badas, kas tau jo guolis?....

V. K. Račkauskas.

VIII. 08. Wanamie.

Kritika ir bibliografija.

Piktoji gudrybė. Komedija vienu veiksmu. Parašė Vidunas. Tiltėjeje 1908 m. Išleido „Ruta“.

Senai žinoma, bene iš „Tukstantis ir viena naktis“ arabiškų pasakų paimta, bet tarp visų tautų plačiai pasklidusi pasakėlė, apie tai, kaip velnias negalėdamas vyro su pačia supykinti, pasisamdė sau talkon bobą, kuri tatau ir atliko puikiau už velnią. Lengvutis ir Lengvutienė — tai vyras su pačia. Zaltienė — tai velnio talkininkė boba, na — ir patvai velnias. Viso labo — keturi asmenys. Perlošti labai lengva. Tik gaila, kad leidėjas be savo žinios nevelija vaidinti. O jis gyvena net Tiltėjeje. Įstabu, kam ta drauda?

Apie moraliską vertę to sceniško vaizdelio galima tiekuo paaiškinti — cia parodoma kaip tai blogi yra liežuovavimai, ir kaip žmonės save nusiskriaudžia, kurie greitai į liežuovavimus įtiki. Liežuovnikams ta komedijelė nepatiks. Bet už tai plačiai visuomenei bus žingeidumaty ir net geistina.

Kratikas.

Rasliaviszkos naujienos.

M. Petrausko operetė „Kaminakrėtis“ persikėlė iš Amerikos Lietuvos — ją jau stato Ylakių (Kauno gub.) draugija „Daina“.

Mums rašo sekantį: „Šiuomi pranešu, kad mums pinigai likosi sugražinti už K. Stiklelio rankraštį „Grudeliai“. Todėl niekas ant mano vardo nebesiūskite pinigų, kaip buvo praėj. „V. L.“ num. pranešta, nes tas rankraštis jau nebe mūsų rankose. A. B. Strimaitis, Bx. 4. Schuykill Haven, Pa“.

„Keleivis“ nuo 40 N. pereina iš p. Žvin-gilo rankų į nuosavybę Jurgio Gegužio ir Kompanijos. Nauji savininkai šiaip dabar rašo-si: redaktorius St. Michelsonas, administrato-rius J. Gegužis.

„Živilė“ pradeda eiti madon: Vilniaus ar-tistų mylėtojų kuopa rengia ją statyti ant sce-nos.

Szkotijos „Rankpelni“ pameta redyti K. Jurgelionis. Kadangi Szkotijos lietuviai pusė-tinai da tamsoki ir tarp nedaugelio susipratu-sių sunku yra socialistų laikraščeliui gyvuot, todėl vietinių socialdemokratų centro komite-tas duoda propoziciją Lietuvos socialdemo-kratams, kad apie „Rankpelni“ susispiestų ir priimtų jį kaip užsieninį savo organą. Nieko nesulaukė iš tenai, Szkotiečiai užkviečia ant Jurgelionio vietos redaktoriū Rudaitį.

Iš Lietuvos rašo: „Su autoriaus žinia turiu lietuvių spaudai prirengęs dramatišką Leon-ido Andrejevo veikalą: „Žmogaus gyvenimas“. lieškau leidejo. Su reikalais kaslink išleidimo galima kreipties per „Vilniaus Žinių“ redakci-ją pas A. G-ų.—A. G-us“.

ŠPIKUČIAI.

AMERIKOS MILJONIERIUS.

Europos nuplikę didžiūnai važiuoja Ame-rikon jieškoti sau turtingų pačiu. Turtingos amerikankos išsizioję laukia tokiu plikių, nes su savo pinigais gauna kunigaikštienių titulą. Vienas tokių plikių kunigaikščių, skolininkų genamas, pribuna Amerikon ir persistato didė-liam piniguočiui:

— Aš toks ir toks kunigaikštis. Myliu Tamistos dukterį ir noriu ją vest.

— Taip. Bet jūs visai jos nepažįstate!

— O, aš turiu gerą draugą, kurs mane su-pažindins.

— Bet jūs niekad jos nematėte!

— Na, aš matau gi Tamistą. O ji be abe-jonės, yra panaši.

— Bet jūs visai jos nemylite!

— Tai niekis. Bet aš ją noriu vest.

— Bet jūs visai jos negal te vest — yra viena nepergalima kliūtis!

— Mano pasiryžimas jokių kliūčių nežino.

Milijonierius nusikvatojo:

— Bet čia yra kliūtis, nes aš jokios duk-ters neturiu....

GREITA PAŽINTIS.

Aš: Meldžiu išduot man ištikimybės liu-dijimą.

Jis: Aš Tamistos nepažįstu, kaip gi aš galiu išduot?

Aš (spausdamas šį tą į delną): Turiu garbę persistatyti, toks ir toks.

Jis (pažiūrėjęs į delną): A, pavardė lyg girdėta.... Atsimenu.... gerai, pažiūrėsim. („V. Ž.“).

ZINGEIDUMAS.

Du esdoku:

— Na ką, ar atlyginai Jonui už tavęs žeidimą per mitingą „pirmosios kuopos“?

— O yes, ir dar kaip!

— Ar išbarei, ar iškoliojai, tik greičiaus, meldžiamasai pasakyk!....

— Dar daugiau aš jam padariau!

— Tai turbūt jau tu labai suspardei ar gal apdaužei?

— Dar blogiau!

— Dėl Dievo meilės, — ką gi tu, drauge, jam padarei?

— Ugi pranešiau į laikraščius taip aiškiai, kad dabar valdžia galės jį tėvynen pavėžėti.

Matai!

Vinciumas.

Pazvelgus atgal.

(SOCIOLOGIŠKAS ROMANAS)

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranas Siulelis.

(Tąsa).

buvo — stoka geros, visuotinos priežiūros ant visų pramonijos šakų; iš čia parėjo negalėjimas teisingai ir lygiai pačias pramonijas plėtoti. To pasekme visuomet buvo tai, kad pramonija tolydžios išsokdavo iš savo tako ir niekuomet negalėjo sutaiškinti savo išdabystės su žmonių reikalavimais.

Kalbant apie žmonių reikalavimus reikia pasakyti, kad pas jus nieks negalėjo jų atspėti taip, kaip dabar yra pas mus, ačiu mūsų gerai organizuotam prekinį paskirstymui; ir tuojaus pasirodavo ženklai, jog kurioje nors jūsų pramonijos šakoje prekinį išdabystę jau išėjo iš ribų, tai yra — perviršydavo žmonių reikalavimą, nes ant tų prekinį tuojaus kainos nupuldavo, išdirbimai sustodavo, algos buvo numušamos ir darbininkai nuo darbo atleidžiami. Tas labai tankiai atsitikdavo daugelyje pramonijos šakų, dagi net taip vadinamoose geroose laikuose; krizis gi tik tuomet parėdavo, kada tokie apsirėšimai užgandavo stambesias pramonijos šakas. Tuomet rinkos budavo versta užverstos prekiniams, kurių niekas jau nebereikalavo, ir kurių niekas neimdavo ir negalėjo paimti net už puskę. Nebeegalėdami savo išdirbinių niekur išleisti, pristatytai tų nereikalingų prekinų nustodavo savo vaizbos kredita. — niekas jiems nebetikėjo, nei pinigų duodavo tolesniam išdabystės vedimui; išdirbinių kainos nupulda vo ir jų išdirbėjai nustodavo ir darbo ir pelno. Čia tai jau ir parėdavo tikrasis krizis, kurio niekas jau negalėjo sustabdyti iki tol, kol nepražudavo visas tautiškas turtas.

Priežastimi tokių tankių ir neišpasakytai sunkių krizių buvo pinigai ir kreditas (skolinimais). Pakol išdabijos buvo rankose daugelio ypatų ir pakol visuomenei pristatoma buvo gyvenimo reikmenis tikrai pirkimo ir pardavinėjimo keliais, patol ir pinigai jums buvo reikalingi. Pinigai pas jus buvo, tai — vertybės ženklėliai, kuriuos žmonės apkeisdavo ant valgio, drabužių ir kitų daiktų; ar buvo pinigai tam atsakančias daiktas, tai apie tą dar ilgai prisieiti gūnyties. Apie pinigus ir už juos perkamąjį daiktą pas jus vienvalios įvykdavo nesupratimai ir minčių painės; pinigų ir prekinų klausimas niekuomet nebuvo aiškus, ir ačiu tam pas jus atsirado bargininkų (kredito) sistema drauge su pasibašėtinomis prigavystėmis. Žmonės, jau papratę priiminėti pinigus už prekinis, pradėjo potam priiminėti vekselius vieton pačių pinigų, arba užmokescio prizalus; ir taip ant galo, imdami ar duodami kokį daiktą, visai paliovė žiūrėti, ar yra už to daikto kokia vertybė. Pinigai buvo ženklų tikrųjų daiktų arba prekinų; o kreditas, arba barginimas jau buvo tik ženklų ženklas. Auksas ir sidabras, tai yra jūsų tikriejie pinigai, turėjo savo vertės ribas; bet jūsų kreditui nebebuvo jokių ribų; ir iš to buvo tokios pasekmės, kad jūsų kreditas tankiai nustodavo bnti lygus pinigams, tai yra — daugeliu perviršydavo tikruosius pinigus; na, o prekiniai, paimti ant kredito, visgi reikalavo sau lygios pinigų vertės. Tokiame surėdyme: nuolatiniai ir periodiškai kriziai buvo taip neišvengiami, kaip sugriuvimas namų yra neišvengtinas, kur viršunės sunkybė slėgia plonutes sienas. Tai buvo vienas iš jūsų gadynės juokingiausių dalykų, kad tik bankai ir valdžia, niekieno nesiklaususi, išleisdavo pinigus; bet kiekvienas žmogus, kuris priimdavo dolerio ženklą, jau jis duodavo savo daiktą už nieką; be to, pas jus buvo maža, kad bankai galėjo ant vieno tikro dolerio, išleisti dvigubai ir trigubai tiek netikrų pinigų, tokių popierių. Tie jau vėl atsilikdavo nuo pinigų vertės taip toli, kad vienas popierio doleris, lygus buvo tik keliems centams. Turėdavo ateiti laikas suvedimo tautos apyskaitų tarpe pinigų ir daiktų; ir tokis tai laikas buvo baises krizis, — nes daiktų rasdavosi dešimteriopai daugiau, negu pinigų. Be to, kaip daiktai, taip ir pinigai suplaukdavo į fabrikantų ir didelių piniguočių rankas, o visuomenė pasilikdavo be darbo ir be pinigų.

Tokia kredito sistema ypac išsiplėtojo paskutinėje pusėj devynioliktojo šimtmečio ir dėlto tai tiejie laikai atsižymėjo beveik nepasiliaujančiais kriziais. Nežiurint tų pavojingumą jūsų kredito sistemos, jūs vienok negalėjote be jo (kredito) apsieiti, — kasmet atsitikdavo, budavo didelės žmonių minios išmesta iš darbo per istisas savaites, mėnesius ir metus. Daugybės darbo jieškotojų be atvangos keliandavo po visą šalį, iš vieno krašto į kitą, su laiku pavirzdami į tikrus valkatas, o paskui ir į nusidėjėlius. — „Duokite mums darbą!“ — šaukė kiekvienu metų laiku visa ta bedarbių armija; sustojus darams, toji milžiniška bedarbių armija pavirsdavo nuogandžias gaujas, kurios grumojo ir valstybę išgriaut. Ar tat reikia dar geresnio prirodymo, kaip tai buvo nesubrendusi jūsų pramonijos sistema,

jiems kredito, tai iš bankų, tai iš pavienių kapitalistų. Bet, kaip tik pasirodavo pirmučiausi krizio ženklai, bankai ir kapitalistai tą kreditą tuojaus nuo pramoninkų atimdavo ir tuomi priskubindavo visuotiną išdabijų sugriuvimą.

Jūsų gadynės nelaimė buvo tame, kad įvairių pramonijų sujungiamoji spēka susidėjo iš tokios medžiagos, kuri kas valanda galėdavo pavirsti į sprogtamąjį gaivalą. Jūsų laikų žmonės buvo tokiame padėjime, kaip tie, kurie statant namus, vietoje kalkių vartotų dinamitą; negalima rasti geresnio kreditui palyginimo, kaip tas.

Jeigu jūs butumėte žinoję, kad lengvai galima buvo apsieiti be tų pramonijos sutrenkimų, apie kuriuos viršų kalbėjau, ir jeigu butumėte suprātę, jog tas pačina nuo pavidimo pramonijos į privatišką ir neorganizuotą priežiūrą, tai jūs nieko nebutumėte darę, kaip tik tą, ką mes padarėm — suorganizavę viską po viena tautos priežiūra. Dabar jau nėra galima užginti jūsų laikų baidyklei — overprodukcijai (perviršinei išdabijai), dėlto, kad išdirbimas ir išdalinimas prekinų pas mus eina greta kits-kito, kaip mašina ir jos reguliatorius. Dagi daleiskime, kad ačiu kokiam tai nesupratimui ir atsitiktų bereikalingas, kokios nors išdabystės perviršius. Mūsų tuojaus visai paliaujame arba biskį sulaikome tuos daiktus dirbę, ir niekas vienok nepalieka be darbo, — atsiliuosavę nuo to darbo žmonės tuojaus gauna užsiėmimą kituose pramonijos skyriuose; mūsų tautos milžiniškoje dirbtuvėje nepraleidžiam ant niekų laiko, — jei bent tik tiek, kiek reikalinga darbo perkeitimui. Kaslink perpildymo prekiniams mūsų rinkų, tai apie tai nėra ko ir rupintis — todėl, kad tautos veikmenė taip plati, jog kiekvienas virš padirbtas daiktas, visuomet ir greitai susilaukia laiko, kuomet jis bus reikalingas ir sunaudotas. Pas mus perviršinės išdabystės arba overprodukcijos, tokios kaip jūsų laikuose, visai ir negali atsiti, ir mūsų išdabijos mašina, kaip pas jus, negali nė suirti nė tukstančiais kartų padidinti kieno nors padarytą išdabiję klaidą.

Žinoma, nėsant pinigų, mes neturime ir bargos arba kredito. Visas mūsų biudžetas arba tautiškosios turtų apyskaitos liečiasi tikrai su tikraisiais dalykais: miltai, gelžiniai, malkomis, vilnomis ir triusu, kurie dalykai pas jus buvo skaitomi pinigais ir kreditu, o kurie dažnai jus suklaidydavo. Mūsų gi išdabijos lėšas apskaituojant nėra klaidų. Iš metinės išdabystės atsiskaito dalis reikalinga tautos užlaikymui, taip gi yra skiriama darbo dalis aprūpinimui tautos su maistu sekantiems metams. Likučiai medžiagos ir triuso be jokių abejonių ir pavojaus tampa skiriama visuomenės istaigų ir mašinų pagerinimui, Jeigu, duokim sau, kokie metai buna nevaisingi, tai tuomet tik mažesnė dalis tautos išde pasilieka, — tai ir viskas. Mūsų pramonijoje nėra didelių siubavimų ar nuostolių, išskiriant labai menkus nuotikius. Medžiagiška tautos gerovė, tartum upė, nedrumsčiamai sriuvena iš gentkartės į gentkartę, ir toji upė aulinkui eina platyn ir gilyn.

Jūsų pramonijos kriziai, pons Vest, — tęsė toliaus mano šeimūninkas, — panašiai kitiems didelėms nuostoliams, apie kuriuos aš auksčiau minėjau, patį per save, užtektinai jus prikauduavo ir nuolat laikydavo primyję jūsų nosį į tekilą. Bef aš turiu nurodyti dar vieną svarbią jūsų skurdo priežastį, tai jūsų didesnės dalies kapitalo ir triuso dykavimus. Pas mus gi, tai mūsų valdybų pareiga daboti, idant nė ant valandėlės nepalikus dykanti nė vieni uncijai tautos kapitalo ir triuso. Jūsų gi laikuose nė ant triuso, nė ant kapitalo nebuvo jokios abelno priežiūros, ir didelė dalis kaip vieno taip ir kito tapdavo nesuvargota. „Kapitalas, — jūs sakydavot, — yra atsargus iš prigimimo“; ir istikrųjų turėjo vokiečiai generolo Von Moltke laikuose. — Iš to, ką Tamista man apsaiki, — aš tariau — aš dabar nei nesistebiu, kad jūsų tauta yra dang turtingesnė. Vienok visgi jūs dar neesate tokie turtingi kaip mytologiškasis persų turtuolis Krezus.

Naje, — atsakė dakt. Lit, — mes gana gerai gyvename. Mūsų gyvenimas yra ant tiek isteklingas, ant kiek mes norim. Tokie lenktyniavimaisi gašnume, kaip buvo jūsų laikuose pas turtų kleidėjus ir kurie da nesuteikė jūsų žmonėms palaimos, pas mus jau nesiranda; mes esame žmonės lygių turtų, todėl ilgainiui ir mūsų gyvenimo skonis tampa vienodas, be to ir gyvenimo aplinkybės mums parodo smagum visai nedideliame turtų išeikvojime. Žinoma, mes jeigu norėtume, galėtume ir daugiau tautos turtų išeikvoti; bet turėdami smagu ir isteklingą gyvenimą, mes likusįjį tautos turtą bevėlėjame suvartoti visuomenės istaigų pagerinimams ir itaisinams tautos gražumybių, kuriomis visi naudojames, kaip va: viršų svetainių ir palocių, dailos galerijų, tiltų, stovylių, persikilnojimo imonių, pilių pagražinimo, didelių muzikos ir scenos parodų ir kitų įvairių liaudies smagumų įrednių. Dar Tamista, pons Vest, nematėte, kaip mūsų visuomenė gyvena. Mes ir namie liuoniai gyvename; bet visas mūsų gyvenimo žvilgėjimas yra tik visuomenėje, kuriuomi mes dalinamės su savo vientaučiais. Kada Tamista daugiau pamatysite mūsų viešojo gyvenimo, tai lengvai suprasite, kur didžiama mūsų pinigų eina, — kaip jūs (Toliaus bus).

kurioje tautos gerovė buvo pavesta į pavienių rankas, kaip tas faktas, kad tokio abelno skurdo ir nedatekliaus laiku, kapitalistai smagės vienas kitą, idant surasti saugią vietą savo kapitolų įvezdinimui, o darbininkai kėlė maištus ir degindavo pabirkus todėl, kad negalėdavo surasti sau darbą?

— Aš melsčiau jus, pons Vest, — tęsė toliaus mano šeimūninkas, — atkreipti atydą ant to, kad mano užkliudytieji punktai nurodo, kaip daug augščiau stovi tautiškosios organizacijos pramonija vien tik iš blogosios pusės, kuri tunojo jūsų amžiuje, kada visas buvo pavesta į pavienių ypatų valdžią, ir kad tos pragaistingos ydos daugiau neturi vietos mūsų tautiškoje organizacijoje. Sutiksute, kad jau vienas šitas užtektinai išaiškina, kodėl tauta dabar yra turtingesnė, negu ji buvo jūsų laikuose. Bef aš dar veik nieko neprasitariau apie mūsų surėdymo gerąją pusę. Daleiskime, kad pavienių ypatų pramonija vedimas dar ir neturi tokių didelių ydų, kurias aš pirmiaus išvardijau; daleiskime, kad ir negerai klaidingai sunaudojamoji darbo ir kapitolu energijos neišsunkia sugriuvimų ir krizių, pačinančių iš neatspėjimo žmonijos reikalavimų ir nemokėjimo išsižūrėti į abelną pramonijos srytį; dar daleiskime, kad kapitalistų lenktynės neparalizuoja ir neišsunkia bereikalingo itempimo; taip gi daleiskime, kad prekybos kriziai ir piniginės panikos, ačiu bankrutavimui firmų ir ačiu ilgiems sustojimams pramonėje neatneša jokių nuostolių ir pragaisties; pagaliaus, daleiskime, kad visas tas blogumas, kurs neišvengiamai ateina vedant pramoniją atskirų asmenų kapitolais, koku nors stebuklingu budu ir taptų prašalintas ir ta jūsų sistema būtų išgelbėta nuo prazuties, — ir tai naujas pramonijos budas, su visos tautos kontrole, būtų nepasiekiamai augštesnis už jusiškį.

Ir jūsų laikuose jau buvo linkmė sutraukti pramoniją į centrus. Jau buvo kelios gana didelės andimo dirbtuvės, nors, suprantama, jos nėra ką ir palyginti su musisškėmis. Jums, be abejonės, teko bnti tose didelėse darbvietėse, kurios užimdavo istisus žemės plotus, kuriose dirbdavo tukstančiai darbininkų ir, po vienu stogu, po viena kontrole, ejo šimtai visokių išdirbimų, — paveizdan, nors ir ten, kur iš medvilnės lustelio reikėjo padaryti gabalą gluotno perkeliaus. Tų patįs gėrėjotės, kad buriai žmonių ir daugybė mašinos tekinį bendrai dirbdami sutauvoja žmonėms laiką ir darbą bei gražiau ir lengviau darbą atlieka. Be abejonės, jums ne kartą užėidavo mintis apie tai, kiek mažiau padarytų ir kaip sunkesnis būtų darbas, jei tuos pačius darbininkus išsklaidytų po pabirką, ir kiekvienam jų užduotų atskirai padaryti vieną, cielą daiktą. Gal nepasirodys Tamista perdėta, jeigu aš pasakysiu, kad taip išsklaidyti tie patįs darbininkai, nors kaži kaip jie stengsis gerai darbą atlikti, vienok daug, daug mažiau padirbs, negu gerai organizuota ir po viena priežiūra esanti darbininkų armija.

Ir taip, pons Vest, suorganizavus tautos išdabiją, sutraukus po viena priežiūra visus jos bėgius, visi darbo vaisiai šimteriopai pagausėjo. Tautos turtai daug sparčiau suaugo pas mus, negu jūsų laikuose, pagaliaus net atmetant viršų išskaitytasias jūsų surėdymo eikvones. Ir tas įvyko dėlei mūsų organizuoto bendro darbo. Sulyginus jūsų pramonijas, kurias vedė nesuskaitoma daugybė vadovų, — pagaliaus jeigu tie vadovai ir nebutų tarp savęs kovoje, su mūsų tautos išdabija, kuri yra po viena priežiūra, matosi jūsų surėdymo panašumas ir pakrikusių žmonių gaujų arba laukinių tytveikų su tukstančiais viešpatukų, o mūsų surėdymo — į gerai suorganizuotą ir gerai išmokytą kariumenę po vieno generolo valdžia, į gyvą kovojančią mašiną, paveizdan, kaip turėjo vokiečiai generolo Von Moltke laikuose.

Iš to, ką Tamista man apsaiki, — aš tariau — aš dabar nei nesistebiu, kad jūsų tauta yra dang turtingesnė. Vienok visgi jūs dar neesate tokie turtingi kaip mytologiškasis persų turtuolis Krezus.

Naje, — atsakė dakt. Lit, — mes gana gerai gyvename. Mūsų gyvenimas yra ant tiek isteklingas, ant kiek mes norim. Tokie lenktyniavimaisi gašnume, kaip buvo jūsų laikuose pas turtų kleidėjus ir kurie da nesuteikė jūsų žmonėms palaimos, pas mus jau nesiranda; mes esame žmonės lygių turtų, todėl ilgainiui ir mūsų gyvenimo skonis tampa vienodas, be to ir gyvenimo aplinkybės mums parodo smagum visai nedideliame turtų išeikvojime. Žinoma, mes jeigu norėtume, galėtume ir daugiau tautos turtų išeikvoti; bet turėdami smagu ir isteklingą gyvenimą, mes likusįjį tautos turtą bevėlėjame suvartoti visuomenės istaigų pagerinimams ir itaisinams tautos gražumybių, kuriomis visi naudojames, kaip va: viršų svetainių ir palocių, dailos galerijų, tiltų, stovylių, persikilnojimo imonių, pilių pagražinimo, didelių muzikos ir scenos parodų ir kitų įvairių liaudies smagumų įrednių. Dar Tamista, pons Vest, nematėte, kaip mūsų visuomenė gyvena. Mes ir namie liuoniai gyvename; bet visas mūsų gyvenimo žvilgėjimas yra tik visuomenėje, kuriuomi mes dalinamės su savo vientaučiais. Kada Tamista daugiau pamatysite mūsų viešojo gyvenimo, tai lengvai suprasite, kur didžiama mūsų pinigų eina, — kaip jūs (Toliaus bus).

PILYPAS LANGMANN.

Baltrus Turazeris.

DRAMA TRIJUOSE VEIKSMUOSE, IŠ DARBININKŲ GYVENIMO PAIMTA.

VERTE A. M-ČYS.

(Tąsa).

gyt. Karaliau dangiškas, susimylėk ant mūsų!

Albina. Ar tu tiki jai, Maiksneri? Tiki?

Maiksneris. (Trauko pečius).

Albina. (Adolfina) Ar tu tiki jai, kad čia Turazeris kaltas?

Maiksneris. Dėlko jis taip greit kitaip manof Niekam nieko nekabėjo, kad negirdėjo aiškiai; jei būtų pirmiau taip sakęs, tai būtų jį ir nepastatę į liudininkus. Kartą jis sutiko but liudiunku, tai tas reiškia, kad jis girdėjo.

Albina. Bet prisieka, Maiksneri, prisieka visada lieka prisieka. Ar prisiektumėt jūs, Adolfai, kad ne butumėt užsitikrinę, kad girdėjot? Jis nebuvo pilnai užsitikrinęs.

Adolfas. Aš nieko nesakan. Lyg aš ką sakiau? Aš manau savaip ir tegul kiti vėl savaip mano.

Adolfina. Taip, mes leidžiame manyti kiekvienam savaip! (Visi išeina).

SCENA VI.

Albina ir Nasveteris.

(Pauza).

Albina. Tu buvai ten?

Nasveteris. Aš mačiau knygelę, bet tas nieko nedarodo.

Albina. Tu taip gi tiki...

Nasveteris. (Linguoja galvą sutikdamas).

Albina. (Tylė).

Nasveteris. Klausyk... man galima pasakyti, kad aš — geriausias Turazerio draugas. Jis man pasidarė tėvu, daugiau negu tėvu, — tėvo aš niekad nežinojau; sakyk man, ar Turazerio grynios rankos?

Albina. Prisiekiu Dievu ir savo neiaimingais alkanais vaikais, kad jis turi grynias rankas.

Nasveteris. Šito man užtenka, — daugiau man nieko nereikia. Dabar aš einu sau.

Albina. Ir tu išeini?

Nasveteris. Lyg aš galiu kitaip!

Albina. Likis pas mus, tau bus geriau.

Nasveteris. Dabar reikia likties su tais, kam bloga. Tikėk man, labai gaila!...

Albina. (Užgautai). Na eik sau!

Nasveteris. Aš išeinu paskutiniu, o kaip reikės vėla busiu pirmu (išeina).

SCENA VII.

Albina ir Baltruks.

Albina. (Tylė užsimasčiusi).

Baltruks. Mama, ar tėtė greit pareis? Mama!

Albina. Greit...

Baltruks. Ar tu nekursi ugnį?

Albina. Tuojaus, eik ten, vaikeli mano, eik; pabovyk mergaičiukę, priskaldyk balanėlių, kad greičiau įkurtume ugnį. (Girdėti balsas).

Baltruks. Kas ten šaukia!...

Albina. (Bailiai). Eik, vaikeli, eik į kambarį. (Tas pats balsas).

Baltruks. (nuėina).

Albina. (eina prie durų. Tuom pat laikui duris atsidaro ir iškia Turazeris, išbalęs nuo išgąsčio).

Turazeris. Uždaryk! laikyk! Jie ateina, ateina, laikyk dručiai, dručiai! (Jis skubina kopėčiomis ant augšto, kur pasikovoja).

ALBINA išsigandusi skubina uždaryti duris, per kurias jau spraudžias žmogus: ji dručiai užgala ant durų, nušoka rinkė pirmiau negu ji į atstuma; jai pasiseka išstumti tą žmogų ir uždaryti duris. Girdėti reikavimai, išpradžij pavienių, paskui daugelio žmonių, mėto akmenimis į sieną, stogą, duris ir langus; kambari išmuša langų; ji užkrauna duris ir bailiai dairosi ir šaukia vyrą: Eik šen! Eik šen! čia nieko nėra. „Padėk man užkalti duris!“

Turazeris. (ant augšto tylė).

Albina. (kalba ramiai Baltruksui, buvančiam kambari). Vaikeli, atknešk man kirvį ir didesias vinis.

Baltruks. (už minutės atneša, Albina skubiai ima ir užkala duris). Mama, akmuo išmušė mus langą. Ar tėtė da neparėjo? Aš bijau, mamyte, ar tėtės da nėra?

Turazeris. Ššš! (Beldimas susimažina, akmenis ročiasi puola, trankymaisi į duris retinasi, girdisi tik pavieni švilpimai).

Albina. Tupėk da ant viršaus, jie jau eina sau. Duris išlaikė!..

Turazeris. (mulpa). Jie neturėjo su savim lazdu, kitaip jau jie čia senai but buvę.

(Pauza).

Balsas. (per raktą skylutę): Da mes su tavim atsisteisim, Turazeri. Sergėkis, tavo kaulus parnešė namo maše! (Jis švilpia į spygnį istates į burną du pirštu. Juokai larke. Tyla. Šeimyna nurimsta).

Turazeris. (klausydamas). Jie nuėjo! nuėjo!

(Toliaus bus).

ny kraštų atsiunčia viloti mergaites išvežimui į paleistuvius namus.

V-lis.

Likūčiai. Užpolių par. Kauno gub. (Mūsų kor.). Metai-blogi, vasara šalta, duona brangi, — štai kokios žinios mūsų krašte.

Laikraščius žmonės noriai skaito. Tik nelaimė, kad mūsų kunigaliai pradėjo vostinėti ir joje tik kuriame randa apie jų negerus pasielgimus parašyta, tuoj draudžia žmonėms skaityti. Dabar į negeruosius įtraukė „Vilniaus Žinias“.

Apvėrieta jiems mažiau rūpi, kaip savo ypata. Siūskit, meldžiamis amerikiečiai, mums savas laikraščius!..

J. G.—is.

Vilnius. *Lietuvių pasveikinimas L. Tolstojaus.* Vilniaus lietuvių laikraščių redakcijos ir draugijų valdybos rugp. 28 d. nusiuntė L. Tolstojui šitokią telegramą: „Giliai gerbiamasai Mikalojaus Levai! Jūsų gimimo 80 metų sukaktuvių dieną jaunutė lietuvių spauda ir lietuvių draugijos nuo širdies siunčia tau pasveikinimą, Didisai Dailininko ir Teisingasai Žmogau. Lietuvių laikraščiai: „Vilniaus Žinios“, „Lietuvos Ukininkas“ ir „Viltis“ redakcijos ir draugijos: kvietimo „Vilniaus Aušra“, mokaleiviams šelpti „Žiburėlis, lietuvių savitarpinės pašalpos dr., lietuvių dailės drauja, lietuvių muzikos ir dainos drauja „Vilniaus Kanclės“, lietuvių moterų sąjunga.

Be paminėtųjų augščiaus telegramų nusiuntę: Vilniaus miesto inteligentų klubas, „Prosvėšenijs“ bendrovės skyrius, Vilniaus šachikų (šachmatų) klubas, Vilniaus žydų rašytojų ir mokslininkų ratelis. Laikraštijoje „Viltis“ nieko nėra apie L. Tolstojų...

Baužaičiai. Erzvilkas, Kauno gub. (Mūsų kor.). Vietinius žmones kamuoja valdžia su ganyklomis. Mat valdžios miškuose žmonės gavydavo savo galvijus. Siemet viršininkas pareikalavo po 65 kop. daugiau nuo gyvulio. Keimiečiai susitarė skųsties į Vilnių augščiausiam miškų viršininkui. Ir sulaukė... šmeižčių viršininką su sargybiniams. Prigązdino nabagus ir uždėjo kožnam ukininkui užimokėti po 30 rub. už ganyklą, o už savivališką ganyklą teisman patrauksią. Žmones nežino kas ir daryt: kur kreiptis, čia kanda.

J. Simaitis.

Kaunas. Ant visų gatvių išilpdyta Kauno miesto valdybos raginimas prisirengti kolera sutikti. Ypač patariama gerti tikrai atvirintą vėduo.

—Rugėjo 1 (14) d. Kaunan sugrįžo Kauno gub. liaudies mokyklų direktorius.

—Viso gubernijoje, po priežiūra žemiečių viršininkų ir policijos taisomi keliai ir tiltai.

Utena. (Ukm. pav.) Iš kazin—kur atsibastė Klavinių sodžiu (2 verstu nuo Utenos)

vilkai ir išpiovė 15 avių: 10 negyvai, o 5 pusgyviai, ir 1 kumeliuką. Avelės buvo nesuvarytos gurban.

Pagiriai. (Ukm. pav.). Rugp. 16 d. Nemunačiuose kilo didelis vėjas. Kritusi nuo medžio supuvusi viršūnė užmušė ant vietos grybaujančią miške 19 metų mergaitę.

Alunta. (Ukm. pav.) Baudžiamasis burys, vadovaujant Ukmergės isprauninkui, pasi darbavęs Anykščių valsčiuje, rugpjūcio 18 d. atvyko ir į Aluntos padangę. Stai jo apsilankymo pasekmės: areštuota 10 žmonių. Iš Untakščių sodžiaus: du broliai Stripeikiai, Adamėnas Antanas ir jo bernas Maselionis, Krištaponis, Maleckas, Titenis ir da vienas ukininkas ir iš Skiemonių sodžiaus: Baranauskas Antanas, Briedis Simas ir Trumpa.

Žagarė. (Saulių pav.) Iš suimtųjų pas d-rą Avizonį per kratą knygy Szanlių žandarai konfiskavo: 1) Komunistų manifestą, 2) Ar dabar yra baudžiava ir 3) Kas iš ko gyvera. Bet ir kitų knygy policija dar nesugražino, —žada paduoti d-rą Avizonį teisman už pardavinėjimą knygy be tam tikro leidimo.

Dėlei policijos apginklavimo. Vilniaus gubernatorius patarė miesto valdybai išnaujo svarstyti klausimą apie policijos apginklavimą Nogano revolveriais, nes senatas nutaręs, jog išlaidas policijai apginkluoti turis nešti miestas.

„Vil. Žin.“

Vietines žinios.

— Brooklyne lietuviai sukruto savo pramonės kurti. Pirmiausia susitvėrė du nepių kompanija. Jos įkūrėjai: A. Žiugžda kits Žiugžda, Ambraziejus, Liutkus ir Masiulevičius iš So. Bethlehem, Pa. Pasitū susitvėrė So. Brooklyne lietuvių kooperatiška mėsos ir valgių krautuvė; ją vadovauja J. Szukys. Trečia—pradėjo tvirties.... išpėkit kas! — lietuviška komuna. Vyrukai sando namą, kuriame uždes bendrą bustą, valgyklą, knygyną ir tt. Ant galo Ignas Česna užsėdėjo su žinomu artistu Hurdum fotografijų dirbtuvė.

— Spalio 13 d. pribus į Brooklyną su „raudonoju“ traukiniu garsus socialistų agitatorius, kandidatas į prezidentus, Eug. Debs. Kalbės vakare po 7 val, dviejose vietose: 271 Prospect Ave. ir 2684 Atlantic Ave.

PERŽVALGA:

* * „Lietuva“ ant galo pradėjo barti „madinguosius“ feljetonistus, kurie po teisybei tai tik „Lietuvoje“ ir pradėjo smarkauti. Ji gerai rašo: „Ačiū Dievui jau polemistai pradeda vykti, jau jų ir „Kovojoj“ mažiau. Bet dabar užei-

na nauja egiptiška plėga— „Mažų feljetonų rašėjų“. Bet kadangi feljetonistai per savo „feljetonus“ tik mėgsta riebiai išsikolioti, tai mūsų feljetonai perstojo buti dailiosios literatūros vaisiumi, nors rašėjai savo tokius rašinius ir vadina feljetonais. Anot „Lietuvos“: „Ne pakanka, nupiešus kiau lę, padėti parašą, kad tai lakštingalas, bet reikia gerai nupiešti lakštingalą, tai jį visi pažįs, nors ir parašo nebutų“.

* * „Lietuva“ rado tulame angliškame laikrašty šokią žinią iš Plymouth, Wis. De šimtys metų mergaitė albėgo pas katalikų kunigą Meyejį ir verkdama pasakojė baises dalykus. Kunigas D. M. Jodyšius (spėja, bene bus tai žinomas katalikų kunigas) atsiga-beno šitą mergaitę iš Penn sylvanijos ir, nusikraustę ant Iokstedto farmos, ją žvėriškai kankino. Sako, bausdalykai yra pasakojama apie tą žmogų, jei jį galima žmogumi pavadinti, ir jo vardas apygardoje, nežiurint į tai, kad jis yra kunigu, nėra geriausias. Jis iškaneveikė šitą mergaitę visai kaip, o kada ji priešinosi, tai jis ją mušė be mielaširdystės ir gązdino už mušias. Mergaitę dabar paėmė tulas Sweet į savo globą, o Juodyšų skundžia už kriminališką prasikaltimą.—Tokie tai yra vaisiai iš kunigų bepatybės....

„Vienybės“ skaitytojams.

Kurie—ne kurie skaitytojai jau užbaigė savo prenumeratos laiką. Šiuomi paaiškiname, kad laikas atnaujinti savo skaitymo metus, užsimokant už metus ar pusę. Ateiti nautiems metams laikraščius laipsniškai gerinamas, į talpa bus įvairesnė ir turtin gesnė: straipsnei, apysakos, eilės, margumai, žinios—vis kas mūsų savaitraštį padarys kiekvienuose namuose geistiniu svėčiu.

Krasos dėžutė.

K. S.—kui. Eilės „Bet, ne tau varguoli“ daugelio da reikalauja, kad galima būtų nors vidutinėmis eilėmis pavadinti. Tamistai geriau se kasi rašyti straipsnelius, imant balsą klausimuose, kurie yra mūsų laikraščiuose judinami tuvė.

J. Naruševičiui. Knygy neskoliname pasiskaitymui. Kur galima tu gauti, mums viena ypata Tamistų vardu klausė ir gavo adresą.

Vietinis Ūebatas. Pavadėds iškreipimas korespondencijoje menka klaida. Žinios tai ne koksai svarbus dokumentas. Ką kalbėtojai sakė, taip gi nieko Tamista nepri dedate prie to, kas jau apie tai buvo rašyta.

Mūsų žingunė.

V. K. Račkavskas—„Mūsų dirvonai“. Vargomatis—„Szis—tas prie moterų jūdimo“. P. M. Mikolajinis—„Kaip prigavikav išnaudoja lengvatiškius žmones.“ J. Grinius—

Pajieškojimai.

Aš Jurgis Uzdila pajiešku savo dėdes Vinco Uzdilos, kuris yra Amekoje jau 7 metai ir nežinau kur jis buna, aš turiu didelį reikalą su juom. Jis pats ar kas kitas, duokit man žinią ant šio adreso:

Jurgis Uzdila, 276 Main st. Plymouth, Pa.

ANT PARDAVIMO LOTAI. Hildale Pa. 7 minutų kelionės iš Wilkes Barre, gerai vietoj pasiduoda pigai. Turinčiam pinigų gera proga į trumpą laiką padvigubinti pinigai nes ten kasdiena prekės kyla. Dasižinokite.

J. J. Paukštis & Co. 224 E. Main str. Plymouth, Pa.

Telephone 2279 Greenpoint DAKTARAS

A. Zajackowski

Buvęs viršininkas ligonbužio po vardu „Jezaus Kudikij“, Varšavoje. 103 So. 2-nd ir Berry st. Brooklyn, N.Y. Valandos: uo 9-10 ryte, 1-2 po piet., 6-8 vakare.

Reikalavimas.

Reikalinga mergina lietuvaite: 54 metų augščio, 36 colių storio per krūtinę; 23—per liemenį, bet liemuo neilgesnis kaip 15 colių; žemiaus liemenio (per klubus) 42 coliai; pusečiai apsipazinusi su angliška kalba, mokanti siuti moteriškas drapanas, arba turinti norą mokintis. Kreiptis po adresu:

P. Sertvitis, 372 Bedford ave.; Brooklyn, N. Y.

MYLEJIMAS NAMŪ.

Mes visi mylime savo namus ir savo šeimyną, kuriose mes jaučiame save laimingais, ypatingai jei skurdas ir liga yra laikomi toli nuo mūsų durų. Bet laike ligos juo labiau mūsų meilė apsiereikia, kadangi mes nepalikame nieko nepadaryto suraminimui ligonio. Nuo šitos atžvalgos mes galime duoti gerą patarimą. Jei liga prasideda su nužudymu noro valgyti, skilvo klautimis ar panašiomis negalėmis, tai tuojus vertok Trinerio Amerinišką Elyksisą Karčiojo Vyno. Jis tuojaus sutaisis gromuliojimo organus į normališką veiklumą su tuo drauge ir viją kūną. Jis reikia vartoti vitose klautyse pilvo ir žarnų, nusilpnėjus kurti ar nesmagiame upe. Gaupamas aptiekose. Juozapas Triueris, 616—622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

LINKSMAS BALIUS!

Parengia Politiskas Lietuvių Kliubas po vardu: Didžio Lietuvos Kunigaikščio Vytauto. Atsibus pamedėly 2 d. lapkričio 1908 m. Prades 7 tą val. vakare ir trauksis iki 2 val. nakties Lumis Hall (Columbus Bldg.) 11 N. Main str. Wilkes Barre, Pa.

Kviečiame visus lietuvius ir lietuves atsilankyti ant to puikaus baliiaus. Ne tik iš Wilkes Barres, bet ir iš visos apielinkės.

KOMITETAS.

Politiskas apgarsinimas.

Užrašai kalbą už kandidatus.

Ką republikonų partija yra padarūs gero darbininkas.

Žmones netur but apgauti su visokiais prizadais per republikonus at demokratus. Mes sakome dėl to kad norime kad gyventų gerai ir suprastų vertę balsavimo kiekvienas balsas skaitos ir jo balsar gal daug pagelbėti. Skaitytojui tur pirma apsvarstyti ir permislyti kas gal geriaus suteikti geriaus suteikti gerus laikus darba visados ir gera užmokestis.

Yra tiketa viena priezastis, skiriant faktus peržiurinti užrašus. Republikonai ir demokratai abeji prizada daug darbininkams, peržiurkime užrašus.

Kaip demokratai turė valdzia užrašai parodo, kad darbininkai buve pigus, algos mažos mielaširdystė; draugyste maitino žmones, išiman mažo skaitliaus kurie galejo maitytis save ir savo šeimynas ir ap lengti. Kaip republikonai užėmė valdzia algos pradėjo gerinties, darbai gerinosi ir laikas užganėdinantis. Nu 1904 iki 1907 algos dauginosi an dvidešimti vieno ir pusės procent valandai; pasidaugino darbai an šešiolikos procento, į nedėle.

Šios rokundes rėdo daugiau kai žadama. Parodo jeigu republikons perėita laiką pakėle algas tai kodė negalėtu tai padaryti, jeigu žmones norite gerų algų ir darbo ant visados tai balsuokite ant kandidatu: republikonų partijos ant prezident: ir vice prezidento Taft ir Shermer ir už kitus.

Kaip demokaatų rekordai juos pačius suniekina tai nė vienas nebaisuos už jų kaddidatus.

Knygu Katalogas.

Adomas Mickevičia (1798—1855). Jo gyvenimas, raštai ir dabai. Parasė A. J. Daubaras. Plymouth, Pa. 1902, p. 40 15c

Ar socialistas gali but kataliku? Socialistams ir draugams darbininkams. Parasė Žmogus. Plymouth, Pa. 1900, p. 22 10c

Augis darbininkų judėjimo Lietuvoje. Ši knygelė aprašo darbininkų judėjimą ir visokius sukilimus. Naudinga perskaityti kiekvienam. Parasė A. Lietuvis ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 58 15c

Apuko Sanna. Čionai yra rinkinelis šių paveikslėlių iš gyvenimo: Laipsniai, Po mirties, Kietasprandis. Parasė juos gabus feljeton rašėjas Šilburis. Jo paveikslėliai astrinai sioktelė visus opiarius gyvenimo apsiereikimus. Vietomis reikia verkt, vietomis juoktis. Parasyta labai išskioje kalboj, kad ir mažai mokantis lengvai skaityt. Brooklyn, N. Y. p. 1901, p. 150

Eglė Zalcij Karalienė. Dramatas penkiuose apsiereikimuose. Parasyta iš mitologiško senoves lietuvių padavimo. Parasė Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, p. 50

Gyvenimas Genavaitės. Pamokinant ir labai sujudinanti apysaka iš senoves laikų. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, p. 225 50c

Girtuoklių Adynos. Antra laida. Brooklyn, N. Y., 1908, p. 16 10c

Gudri Naslė. Juokazaisle dvejose veikmėse. Paimta iš tikro atsitikimo Lietuvoje. Šita knygelė perstato gana juokingoje formoj, kaip viena ukininkė naslė savo gudrumu gavo gerą jaunikį ir kas iš to paskui išėjo. Labai lengva perstatyti teatr mylėtojams. Parasė Aleksandras Fromas (Gužutis). Su autoriaus paveikslu. Brooklyn, N. Y., 1908, p. 40 15c

Grandų Verksmai. Arba pasibudinimas prie apsimilijimo kančios Viešpaties Juozas Kristaus. Plymouth, Pa., 1904, p. 39 10c

Herbertas Spenceris. Trumpa peržvalga juo filozofijos. Parasė Krapotinas. Vertė Dr. J. Šiupus. Plymouth, Pa., 1904, p. 39 15c

Idėja ant mėšlyno. Apysaka mūsų dienų. Aukauja broliams lietuviams. Musė Plymouth, Pa. 1900, p. 54 10c

Istorija apie gražią Katrinką ir jos Asokius atsitikimus. Antra laida. Plymouth, Pa. 1901, p. 32 10c

Išgriovimas Kauno Pilies (1352 m.). Dramatas keturiuose apsiereikimuose. 3 Lietuvos dėj. Parasė Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, p. 85 20c

Is po budelio kalavijo ir Kajimas. Dvi apysakos. Parasė M. Černeda. Vertė V. Stagnas. Plymouth, Pa. 1894, p. 236 50c

Is haznyčios istorijos. Kiekvienam verta perskaityti. Parasė A. D. Plymouth, Pa. 1906, p. 16 10c

Istorija Septynių Mokintoju. Aktyvskaitymai. Išleidimas trečias. Plymouth Pa. 1904, p. 158 750c

Is kur atsiranda nusidėjęliai? Sociologiškas piešinys. Knygelute trumpa ir aiški parodo, is kur mūsų laikuose gimsta vprais prasizengėjai ir nedėretai ir ka su jais turi draugija daryt. Čia yra plačini medegos diskusijoms. Parasė A. J. Brooklyn, N. Y. 1908, p. 22 10c

Itekmė Socijaliskų Sanlygu. Ant visų kulturos šakų. Šia knygele perskaityti galima daug pasiimokint. Vokiskai parasė J. Stagn, Lietuviškai vertė J. Šidaras. Plymouth, Pa. 1898, p. 94 15c

Juozas Arch. Societis—deputatas Anglijoje. Šia knygele vertėtu kiekvienam perskaityti. Parasė A. D. Plymouth, Pa. 1905, p. 18 10c

Kabalas. Talpinantis savyje 100 visokių užminimų ir ant jų reikalaujančius atsakymus. Plymouth, Pa. 1894, 10c

Kėkštų Simas. Graži apysaka iš Lietuvos ukininkų gyvenimo. Parasė Mėnėvis. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, p. 26 10c

Knygelė dėl lietuviskų kareivių Amerikoje. Parasė Lietuvos Kareivis. Plymouth, Pa., 1894, p. 32 10c

Kunigija ir svietiška valdzia. (Margi piešiniai). Sutaisė ir apgarsino P. Melekša. Antra laida. Brooklyn, N. Y., 1908, p. 47 15c

Kur mūsų išganymas? (Is visur surinkta medėga mūsų programoj). Mano Prangams. P. Daujotas. Labai aktyvi aprašymai. Plymouth, Pa. 1902, p. 119 25c

Kainas. Misterija Byrono parasyta. Trijuose aktuose. Vertė Dr. V. Kudirkas. Plymouth, Pa. 1903, p. 120 25c

Kaip Sicilijos kaimiečiai kovajo už savo tiesas. Labai puiki apysaka. Parasė Eit is M. Plymouth, Pa. 1905, p. 24 10c

Laima ir planetos. Knygelė tinkanti jaunuomenėi perleidimui smagaus laiko. Is jos galima ispti savo laime, ar nolaime, ar myli ji mergelę, ar ja vaikinas. Antra laida. Plymouth, Pa. 1899, p. 17 25c

Lietuviskos dainos is visur surinktos. Yra tai raskius is 400 visokių dainų, kurios yra pasiskirstytos ant 13 dalių: Tėvyniškos dainos, Pasakiškos dainos, Mitologiškos ir seniausios dainos, Dainos apie girtybę, Meiliskos dainos, Juokaus dainos, Kariskos dainos, Dainos is baudžiovos gadynių, Naslėlių dainos, Raudos dainos, Visokios dainos. Plymouth, Pa., 1893, p. 496 82.00

Apdaryta 82.50

Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuo seniausiu gadynių iki Gediminių. Didžiam Lietuvos Kunigaikščiu. Knyga I. Plymouth, Pa., 1893, p. 483 81.50

Apdaryta 82.25

Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai. Knyga II. Plymouth, Pa. 1897, p. 531 81.50

Apdaryta 82.25

Abidvi prie karvut drutu apdaru 84.00

Lietuvių Tauta. Senovėje ir šiandien. Aprašo apie lietuvių praeiti. Kiekienam lietuviui yra naudinga apie tai žinoti. Parasė J. Šiupus M. D. Tomas I. Plymouth, Pa., 1904, p. 464 81.50

Tomas II, p. 664 81.75

Abu tomai 83.25

Naslėliai. Apysaka eilėse, labai naudinga ir užimanti knygelė. Parasė M. Plymouth, Pa. 1905, p. 15 10c

Paveikslai. Dvi puikiuos apysakos, gana užimanti pasiskaityti. Parasė Žemaitė. Plymouth, Pa. 1899, p. 102 15c

NAUDOKITES!

Gera proga reikalaujantiems maldaknygy uz pige preke, arba visai pamestinai.

Apipirkome daugybe „SZALTINIS DANGISZKU SKARBU“ ir „BALSAS BALANDELES, audimo apdaras, raudoni krasztai, kures norime iszparduoti del padarymo vietos ateinantiems siuntiniamis knygu isz Lietuvos.

„SZALTINI“ parduodame 80c.

„BALSAS BALANDELES“ 60c.

Perkupėiams duodame gera procenta!

J. J. Paukštis & Co.,

224, E. Main Str., PLYMOUTH, Pa. 120 124, Grand Str., BROOKLYN, N. Y.

„RAISTAS“ DOVANAI!

„Vienybės“ ir „Lietuvos“ Skaitytojams.

Kuris neskaitys knygos „RAISTO“, nors ilgni Amerikoje beegs, bet gyvenimo KYTRYBES, GEROVĖ ir SKURDO ŠAKNI nepažįsta, — nes permažai kytrumo turi, ir nemokės nuo nelaimių išsisergėti. „Raista“ perskaitys visų sukybių mašineriją kaip zerkole permatys kiekvienas.

Ta knyga sudrebino Amerikos ir Europos parlamentus. „Raistas“ išversta į visas kalbas, tas parodo kaip labai žingeidi yra.

RAISTAS“ didele knyga, lengvai skaitysi, kaina 1 doleris.

„VIENYBĖ LIET.“ arba „LIETUVA“ prenumerata metams 2 dol. Bet kuris naujai užsirašys pas mane vieną iš paminėtų laikraščių metams atsiunčiant 2 dol. ant mano adreso, tai apturės laikraštį ir „Raista“ visai DOVANAI! Adresuokit.

J. Naujokas, Madison Square, Box 189, New York, N. Y.

Mythai, pasakos ir legendos Žemaitijai. Surinkti ir išleisti per Dr. Edm. Veckonstedtą, vyresnįjį lenkų kalbų mokytoją prie Nikolajaus gimnazijos Liepojojė (Kuršė). Yra tai akviliausios ir juokingiausios senoviškos pasakos apie visokius stobuklus ir prajonus, apie darbus gerų ir pikty dvasių, apie Laimės, Laimės, Raganos, Vilkalokus ir tt. Lietuviškai išguldė J. Štiupas M. D. Plymouth, Pa. 1897, pusl. 190 50c

Mūsų dielės. Per ką Lietuva kenčia ir kas vargina lietuvius. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901, pusl. 31 10c

Mokslinčius Tvardauckas. Apsaka iš žmonių adavimų, kaip Tvardaucko tėva užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to išėjo. Lenkiškai parašė J. I. Kraszewski. Lietuviškai išguldė F. M. Dvi daly. Plymouth, Pa. 1905 pusi. 174 50c

Farsdavimas ir Pelnas. Iš prietikių Prūsų Lietuvoje, Pagal A. Świętochowski. Kaip vienas lietuvis atėjo iš Did. Lietuvos atsidaug vokiečiams, net pavardė ir tikėjimą permainė ir paskui išvarė jį. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa. 1901, pusl. 32 10c

Pasikalbėjimai apie dangų ir žemę. Labai akyva knygelė, su 15 paveikslėlių. Vertė iš svetimų kalbų, P. A. Plymouth, Pa., pusl. 81 25c

Palemonas ir Giržduta. Apsaka eilėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasakų, senovės tikėjimų ir savo fantazijos. Parašė M. D. S. Plymouth, Pa. 1904, pusl. 72 20c

Puota—Nuskintas žiedas. Vaizdeliai iš gyvenimo. Du labai puikūs apskaitymai Parašė Bijunas. Plymouth, Pa. 1902, pusl. 32 10c

Pagieža—Jurgis Durnelis. Dvi labai puikių apsakos iš gyvenimo. Kiekvienam priimtos pasiskaityti. Lenkiškai parašė Broilis. Lietuviškai išguldė Vincas Kudirka. Plymouth, Pa. 1902, pusl. 90 25c

Popieros Gramotoms rašyti. Gaunama visokio skyriaus, su maloniomis dainėmis ir visokiais aprašymais tužinas su kopertais 25c

Sausio Devinta. Šitoje knygtėje yra plačiai aprašyta apie Petrapilį garbininkų sukilimą arba „Raudonąjį Nodeldienį“: kaip išbadėję minios ėjo maltauti nuo caro darbo ar duonos, o jis išsiuntė kariūnė ir tukstančius išžudė. Gana lengvas ir graudus pasakojimas. Parašė Maksim Gorky. Vertė F. M. Brooklyn, N. Y. 1908, pusl. 40 15c

Užsitanavik ant to gerai. Arba apmislėjimai apie keturis daiktus paskutiniuosius, skaitymas graudus ir juokingas. Lenkiškai parašė J. V. Nera. Lietuviškai išguldė Vincas Kudirka. Plymouth, Pa. 1896 pusl. 150 15c

Vilius Tell. Drama penkiuose aktuose Yra tai geriausias veikalas, parašytas garsaus vokiško poeto Schiller. Dramatiškoji forma parašyta čia kova už neprigulmę šveicarijos patriotų, tarp kurių svarbiausiu buvo Vilius Tell. Lietuviškai vertė Vincas Kapsas, Plymouth Pa. 1899, pusl. 152 30c

Vargdieniai. Apsaka iš tikrų atsitikimų penkios ir šeštos dešimtųjų 19-tojo šimtmečio. Su autorius paveikslu. Šioje knygelėje aprašo apie baudžiamuosius laikus Lietuvoje, kaip ponai žmones plakė apie Lietuvos ubagų gyvenimą ir jų puotas, apie žydų gudrybes ir tt. Si knygelė didė akva, vietomis juokinga, o vietomis liudna. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Plymouth, Pa. 1906, pusl. 187 50c

Valka. Gražus paveikslėlis, paimtas iš kaimo mergaičių gyvenimo. Kaip mergaitė tėvo prakieita, išėjo į miestus, pateko į suvadžiotojų nagus, pradžioje savo gyvenimą ir patį nusižudė. Pamokymas tėvams. Iš latviško vertė J. Pleirys. Brooklyn, N. Y. 1908. 10c

Vytauto Prisiška. Paveikslas reiškia tą valandą, kada kvėpiškai įgriebė 16-tą balandžio 1902 metų Kauno pili. Tolyje, anapus Nemuno, veržiasi liepsnos ir dumai nuo gaisrus įsivertę druvietės griuvėsių, aplink jį susitelkę tėvynai, vyčiai ir vaidiučiai. Vytautas gimė 1344 m., mirė 1430 m.; paveikslas persto jį 18 metų jaunūniui; viešpatavo nuo 1392 iki 1430 m. Iš keturių tukstančių apgynėjų Kauno pilies išliko gyvi tik 36 vyrai. Vytautas išpildė savo prisišką 15 liepos 1410 m. ant Žalgirės ir Eglekalnio laukų, paguldė 40 tukstančių kryžiuokų su Didžioju jū Mistru. Paveikslas didumas 274X214. Prekė 35c

„Vienybė Lietuvninkų“. Rankius, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos formoje. Prekė \$2.00 Nuo 1899 metų iki 1903 „ \$3.00 Nuo 1903 metų iki 1908 „ \$2.50

Šitas paminėtas laikraštis, arba rankius kuris yra nuo seniai surinktas ir užlaikomas, jame galima rast visokių skaitymų, apie ką tik panorsit tai jame rasti, kurie malioitit turet tai ilgai nelaukit.

Žemė Dulkės. Apsaka iš mūsų gaidynės Lietuvoje. Parašyta M. Radzevičius. Su autorės paveikslu. Plymouth, Pa. 1901, pusl. 226 50c

Ženybos Paikių Miko. Kaip jam nematant su ženyboms atsitiko, iš lenkiškos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa. 1896, pusl. 10 (didelio formato) 10c

Žmogus. J. Akuratero apysaka. Iš latviškos vertė J. Baniulis. Plymouth, Pa. 1907, pusl. 40 15c

J. J. Pauksztis ir K. Brazys, 120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y. 224 E. Main st., Plymouth, Pa.

Nauji Tautiški Paveikslai

- Naujai atspausdinti, labai gražūs. 1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas. 2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Keistutis. 3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas. 4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas.

Paveikslų mieta 22x28 colių. Prekė 35c. kožnas.

Paveikslas revoliucijos Lietuvoje, didumas 22x28. Prekė \$1.00. Lietuvos mapa, didumas 8x11. 5c Pinigus prisiųsdamas adresuok: J. J. PAUKSZTIS & CO. 24 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

VISI

Nauji skaitytojai, kurie užsirašys „Vienybę Lietuvninkų“ gaus priedų knygų už \$1.15, pagal pasirinkimą iš katalogo, kuri prisiunčiu visiems dovanai.

P. Mikolainis,

Box 62. New York.

Daktaras Tiesu, Czupka. Adwokat ir Notary Public.

Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre, Pa., kasdien.

First National Bank, Olyphant, Pa. Paneidėjais ir Ketr. nuo 6 iki 7 vak.

Užsimu provomis Wilkes-Barre ir Scanton ir teipgi pas skvairas, pa liudyjimas (doviernastis) išrupinu Rosioj ir Lietuvoj.

Tel. 2334 Greenpoint. PUKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRAUGELI.

Skanus alus, gardi arielka, elius, visokis vynas, kvepanti cigarai, ir puikių užkandžių. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškite šios atsakančiausios vietos, o busit užgančinditi. 73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

„Lietuvos Ukininkas“.

Laikraštis skiriamas darbo žmonėms, eina kartą per savaitę, iš Vilniaus, Lietuvoje. „Lietuvos Ukininke“ rašoma apie žymiausias Lietuvos reikalus, apie žemės valdymą, apie valščiausio mokyklas ir žmonių laisvę, apie vyriausybės darbus ir politiką ir tt.

Lietuvoje metams \$1.75 Amerikoje metams \$2.50

Ant pamatymo vienas num. 5c. Pinigus siųskite atstovui Amerikoje po adresu: M. J. DAMIJONAITIS, 3252 So. Halsted st., Chicago, Ill.

Naujas Telephonas No. 52 Dr. F. J. Krajewski,

42 So. Washington Street, WILKES-BARRE, Pa. Pirmas Lenkiškas Daktaras.

VALANDOS: nuo 9 iki 12 ryte, —1-4 po piet ir nuo 7 iki 9 vakare.

Nuspuogavimas veidų.

Daugumas miltelje, kad bjauriai užsikrecciamas ligą turi? Tai gi kam nesigydynti? su juo y me toda sekretnai išelzydydyste. Plaukų silkinimą ir szretimą turit? Tai vartokite Prof. Brundza Won derful Hair Grover, kure žėdasas vartodamas užsigandina, ir apie pasę milijono padėkavoniu ta darodo. Jeigu norite galite atsiaukti per laiską bus išsiųstų. Dykal viet apspramli nuo ko plaukai senka ir plinka ir plieskianų atsiradimas, mes gydovoles ne siundžiame panevalt ir O. O D. nebijokite paraste laiska ba nereikės nė centa moketi už visokes rodas. [Valstai ne Dykal] galte gautę po adriau 996 Broadway, netoli Myrtle Ave. Dras Adolph Levy Mgr. mūsų kranuve instelga nuo 1877 Specialistat Rupturos-hermos, ir akinu, i Apparatu visokin isdyrbejai dėl visų Hospitalių. Per laiskus klaneikite rodos po siom adriau.

J. M. BRUNDA & CO. BROOKLYN, NEW YORK

MĒSINYČIA

Užlaikau kasdien šviežią mėsa, kiauliena, veršiena, jautiena, avinėna, kumpiai švieži, rukyti, dešrų galima gaut visokių didelių pasirinkime.

A. Adzgauckas, 204 Main st. PLYMOUTH, PA.

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STRENUJ SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ.

Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neįeškok rodos pas kokius nemokijtus žydėjlius ar kryžiuokus savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo loconą vientautį, reikalaudamas tikrų gryną ir gydandįj vaistų — pas ALBERTĄ G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa.

garsų dirbėją „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių“, o persitikrinsi, kad neišskleisi veltui ir ant agpa vysčių savo sunkiai uždirbto cento.

Turime gyduoles nuo visokių ligų, kokios tiktai randasi ant svieto teip del senų žmonių, kaip del kukikių, vyrų ir moterų.

„Lenkiškai—Lietuviški“ vaistai jau tukstančius padarė sveikais — išgydys ir Tave!

Ypatingai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptose užlaikome, kaip kunigas išpažintį

Delo jeigu trokšti tikros gydytojaus pagalbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet to nesigailėsi.

Adriauok: Albertas G. Groblewskis

Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

J ir K Broliai Abraičiai,

Visiems žinomi jau 22 metai biznįje. Laiko puikių Salnių visokų gerimų, kaip tai, skanus Alus gardi Arielka visokis Vynas ir kvepanti Cigarai.

Laiko arklis ir visokius vežimus del kraustimo į kur ir kas tik pareikalauja. Reikale kreipkitės pas savo lietuvius J. ir K. BROLIUS ABRAČIUS,

293 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Lietuvių Moterų Progresyviško Susivienijimo

Komiteto Adresai: Sekretorė:—K. A. Gilbaitienė, 1514 Ross ave., Soranton, Pa.

Finansų Sekretorė:—M. Olyta, 1112 Blake ave., Brooklyn, N.Y.

Išdininke:—P. Stankuvienė, 1112 Blake ave., Brooklyn, N.Y.

Narė Pil. Kom.—M. M. Rice, General Delivery, New York, N.Y.

Narė Pil. Kom.—A. Pračaitienė, 144 Grand st., Brooklyn, N.Y.

Dr. O'Malley išaiškina priežastį pasekmingo gydymo.

ISZSIVERZIMAS. VERIKOSELE arba netikras išsiveržimas, PUČKAI ir visokios UODOS LIGOS, Be jokios operacijos, skandėjimo ar apleidimo savo kasdieninio darbo.

Priežastys išgydymo. 1. Dėlto—kad jojo neskaudantis išgydymas yra naudojamas per 25 metus ir likos ištyrinėtas per daugel metų, o teip vadinami išsiveržimo specialistai stengesi naudoti ir sekti paskui jį.

2. Dėlto—kad įsiai jau išgydė 12.000 ligonių, daugelį atvažiavusių iš tolimų šalių dėl išsiveržimo, ir pasekmingai išgydė su savo išradimu.

3. Dėlto—kad įsiai gali medžiagiškai ir profesionališkai užtikrinti kožnų prižadėjimą, kurį duoda dėl savo ligonių, o gyvendamas ir praktikuodamas terpjū 25 metus, yra geras liudyjimas apie jo tinkumą.

Su tuokiom priežastim ir liudyjimais, ar da vilkintumėt atsiaukti pas Dr. O'Malley, kurįs jus egzaminavos uždyką ir pasakys kas jums kenkia ir kaip apsiginti. Geriau pasinaudot iš 25 metinės praktikos ir nustot įeškokus pagalbos kur kitur, kurie jus tik apgaudines ir nieko negelbės jums.

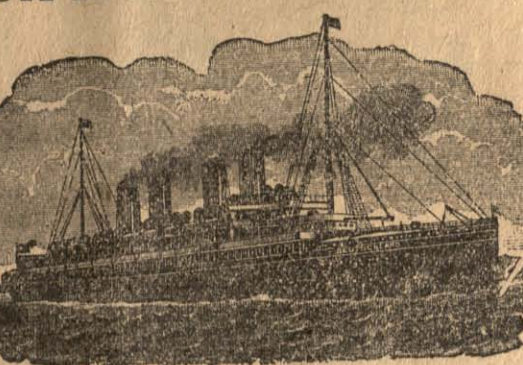
Pasikalbėjimas — ypatingai ar per paczta. Atsiųsk adresą ir marķę už 2 c., o prisiųsim knygtę su abrozeliiais apie išsiveržimą užpėčytamo koperte.

Dr. O'Malleys Medical Office, 158 Washington Str., WILKES-BARRE, Pa.

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisas 120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y.

Ofisas 224 E. Main Street. PLYMOUTH, PA.

PINIGU SIUNTIMAS.

Siunčia pinigus į visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siųsti pinigus į krajų savo giminėms arba pažįstamiems — siųsk juos per mūsų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausiai nueina.

ŠIFKORTES.

Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų į kur tik nori išvažinoti ar atvažiuoti. Šifkordių prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikietus ant geležinkelių galima gauti iš New Yorko į pietines ir yakarines valstijas.

Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip tai: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškas teip-pat ir maldų knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:

J. J. Pauksztis ir K. Brazys, 120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y. 224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

ADRESAI

CENTRALISKŲ VIRŠININKŲ „TĖVYNĖS MYLĖTOJŲ“ DRAUGYSTĖS. Alden, Pa.

Pirmsėdis: B. K. Balevičis, 826 32 nd st., Chicago, Ill.

Sekretorius: A. Ramanauckas, 101 Oak st. Lawrence, Mass

Kasieris: A. J. Povilaika, 824 Bank st., Waterbury, Conn

Knygius: J. Simanavyčius, 331 Barnes st., Plymouth, Pa.

Literatiškas Komitetas: J. Baltrušaitis, 1815 Moyamensing ave., Philadelphia, Pa.

Jonas Ilgaudas, 3252 Halsted st., Chicago, Ill.

V. Sziakys, 119 E. Centre st. Shenandoah, Pa.

PLYMOUTH NATIONAL BANK,

East Main st., Plymouth, Pa. KAPITALAS.....100.000 PIRKTVRŠIS.....20.000

Tris procento mokame ant padėty pinigų. Bus išmokėta ant kiekvieno parikalavimo. Gerusia užtikrinta urėdiška banka.

John R. Powell, Prezidentas. John J. Moore, Vice-Prezident. R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Lietuviška karčiama. JUOZO JUODZEIKIO

Skanus alus, porteris, gardi arielka, visokis vynas ir cigarai kvepanti. Teipgi biljardas dėl zobovų. Coalbridge, Pa.

Sąj puiki vieta randasi netoli Wilkes-Barre, Pa. Lietuviiai, uželkit pas savo tautietį.

Naujas Tėl. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman

Gydytojas iš seno krajaus. Specialistas nuo visokių ligų.

Gydo net labiausiai užsienėjusias vyrų, moterų ir kukikių ligas. Galima snsišnekėti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviskai

VALANDOS PRIĖMIMO. nuo 8 iki 10 iš ryto, no 2 iki 4 po piet nuo 7 iki 9 vakare.

No. 51 N. Washington street, Wilkes-Barre, Pa.

PINIGŲ PREKĖS.

Siunčiant pinigus į Lietuvą: 100 rublių \$52.25 500 rublių \$259.90 1000 rublių \$518.65

Siųskit per J. J Paukštį 120 Grand st. Brooklyn, N. Y.

Pinigais

prekeje

50c už ŠIMTA

už visus

KUPONUS

paimtus iš

Lorillard's

Stripped Tobacco

Atneški savo kuponus pas mus ir gausi

PINIGUS.

STAR TOBACCO CO. 39 So. Penna Ave.

Wilkes-Barre, Pa.

HOTELIS

VIN. DAJNIO

12 W. Main st. Plymouth, Pa. Užlaiko visokios arielkos, vyno, skanus aluči, porterio ir kvepanti cigarai. Salė dėl draugų ir seip susirinkimų.

Reikale kreipkitės pas savo tautietį VINČA DAJNĮ.

Geriausia Proga:

Pigiai ir lengvu budu galima igit turtą. Zemes smotus (lotus) didumo 20 x 100, 25 x 170 uz \$195. ir brangiaus parduoda

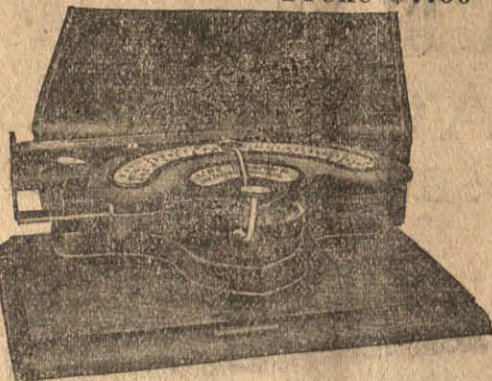
David P. Leahy Realty Co. South Ozone Park, South Jamaica, L. I.

tiktai 6 minutas kelio nuo Brooklyn City Line su "Traction" karu. Imoketi reikia 9 dolerius o likusias isismoka po \$1. dol. ant savaites.

Ant pareikalavyma artonias zinas duoda J. Buller, 16 Jewel Str., Greenpoint, Brooklyn, N. Y.

Labai puiki mašina drukavojimui.

Preke \$7.00

Szita mašina pui kiai dru kuoja, labai aiškus drukas ir dručiai padaryta, visa jos sistema gražiai sutaisyta. Ji parsiduoda po 10 dol., bet dabar ant trumpo laiko atpiginta tik uz 7 dol. Skrynele 2 dol.

Kas reikalauja tankiai kilnotis, tai geriausia pirkti mašina su skrynele, kurią pasiemes į ranką kaip čemdanėlį gali nešti kur nori.

Pati skrynele..... \$2.00. O mašina..... \$7.00.

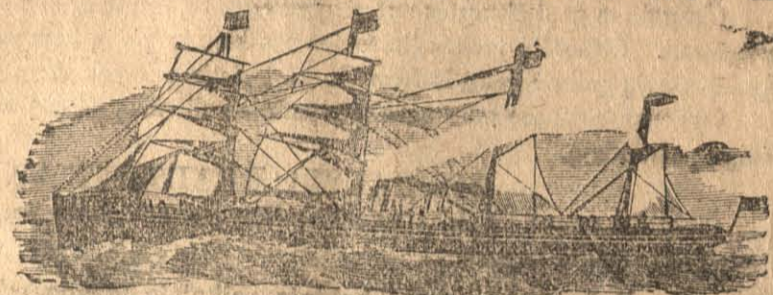
Dabar yra gera proga šią mašina pigiai nusipirkti ant šio adreso:

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Max Kobre Litewski i Polski BANK

40 Canal Str., -142 Division Str., New York Filija. 81 Grand st. Brooklyn, N. Y

Prieteliai! duodu jums žinia, kad mes parduodam Sifkortes ant visų greičiausių laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini- North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburg, Red Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Rotterdam. Siunčiame pini gus, kuriuos jūsų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite sužekėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudikite, kad mes per 52 metus su kognu apsiėjome teisingai. Tei posgi pardūdamė tikietais ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinoti kad mes priimam pinigų į deponitą bankos ir mokam po 3 procentus ant metų. Procentų tik tą mokam nuo 50 dolerių ir viršaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti gali kogną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

DOVANAI VISIEMS

Temykite gerai! TIKRAI LIETUVIŠKA, DIDELĖ KRAUTUVE

Puikiausių armonikų, skripky, klarnetų, triubų, koncertinių ir daugybė kitokių muzikališkų instrumentų. Geriausių dziegorių, lencingų, visokių žiedų, laketų, spilkų, kolkikų auksinių ir pauk- suotų, visokio skryniaus mašinukų dėl drukavojimo gramotų, puik- kių britvų, albumų portretams, revolverių, šaudyklių (strielių), kiseninių lempukčių, guminių litarų, adresams pečečių, gramatikų mokintis angliškos kalbos, žodynų, istoriškų ir maldų knygu kokių tik randasi lietuviškoj kalboj, gražių popierių dėl rašymo gramotų su puikiausiais apskaitymais ir dainomis - su konvertais tuzinas 25c., 5 tuzinai už \$1.00, 1000 už \$6.00. Kas velitų sau ką parsitraukti, tegul prisundenia už 5c marke ir teisingą adresą, o aptures didelį N3 naują KATALOGĄ DOVANAI su 315 aiškių paveikslų ir 1000 visokių naudingų daiktų. Aš gvaratuojau, kad mano tavoras pirmos klasos, o prekės pigesnės kaip kitur. Orderius išsiunčiam greitai į visus Amerikos ir Kanados kraštus. Perkūčiai gali gauti pirkti daug pigiau kaip kitur. Reikalaujant katalogo paminėkit vardą laikraščio, kavamato matėt apgarsinima. K. VILKEVICH. 112 Grand st., Brooklyn, N. Y.

TEMYKITE BROLIAI!

Imkimės nors sykį už rankų ir šelpkim viens kitą. Reikalaujami šipkorėčių važiuoti i senąjį kraują, arba norėdami parsitraukti iš Te- vynės savo giminias, pažįstamus, teipgi siudami pinigus, neužmirškite atsilankyti į LIETUVIŠKĄ BAKĄ, W. G. SAVA, WILKES-BARRE, PA. Gyvenn ločnam savo name.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAM PAS JONA KULBOKA,

Skanus Alus, gardi Arielka, visoki Vynai ir kvepentni Cigarai. Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas savo tautietį po Numeriu 111 Wythe Ave. Brooklyn, N. Y.

HOTELIS A. NATAUCZIO,

218 E. Main Street, PLYMOUTH, PA. Skanus Alus, puikiausia Arielka visokis Vynas, Porteris, Elius ir kvepentni Cigarai. Atsilankykit pas seną biznierių ir pažįstamą A. Natauti.

Lietuviškas Dzegornikas

Sziuomi užsimu jau 20 metų. Užalauk visokios rusies laik rodzine, selenius, pastatomis ir kisonianis vyriškas moteris ir kaneinins ir sidabrinias retėzolis, visokius žiedus, spi lras, auskarus ir branzalietus teipgi vėdinavami žiedus, sude di literas, diena, mėnesi metu su vardais dykai. Teipogi tai su siu visis pamintus ir n pamintus daigtus. Gaukite už pigia prekę suatsakanc rasyte. Norinti užsoterdinot laikrodži aukšaj ar sila brinj, ar paarsknotę, tegul prisinēa savo tikra adrees ir 50 ct., o mes prisineim ant Expresso ir perziarējas gal užsimotēt pinigus ir pasiimt.

Stenografe

Baigusi Augštesniają Mokyklą, praneša gutinai visuomenei kad priima visokius vertimus angliškoje, lenkiškoje ir lietuviškoje kalbose. - Rašymus ant mašinos ir tt. Stella Macevičiutė, 136 East Main st., Plymouth, Pa. Peoples Phone 7173 B

SODAS SVEIKATOS

SERGANTIEMS ŽYDI!

Jeif tu nusibodo landžioti pas visokius daktarpalaikius, varginti savo liga ir leisti jei isisenėti, per tų daktarų nesumanimą ar neturėjimą gerų vaistų, arba jei tau nusibodo nuodintis visokiais patentuotais vaistpalaikiiais, vynais ar balzamaiss ir kitais, kurie niekad negali ligos išgydyti, kadangi nėra pritaikyti prie ligos budo sergančio, ir ant galo nori buti sveiku ir laimingu, tai negaišines laiko ant visokių niekų tuojaus kreipkis asabiškai ar laiške aprašydamas savo ligą per The Collins New York Medical Institute į Dr. R. Mielke, kame pasekmingiausiai išgydo visokias sunkias ir užsisenėjusias ligas, kaip VYRŲ teip MOTERŲ ir VAIKŲ, kožnas kas čion kreipiasi, dėkavoja už išgydimą ir būna sveikas ir linksmas.

Daugmas stebisi, klausdami, kokiū budu su tokia gera pasekme visokias ligas išgydoma čionai, nuo kurių kiti daktarai nekuri laiką gydę, rankas nuleisdami apleido.

Atsakymas lengvas: Tokiu budu, kad The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTAS šymus su atyda ištiria specialiskai, nuo menkiausio iki svarbiausio ligos apsiereiskimo bei jos pamato, ir sutaiso atsakancius kiekvienam pritaikytus vaistus išgydimui ligos ir silpnųjų; nes šitas Institutas užaliko didžiausią Laboratoriją vaistų iš viso svieto šalių, tarp kurių daugelis yra pačių daktarų išrasta, kurių niekur kitur negalima gauti. Užtai išgydyme ligų nė joks daktaras nė kitas institutas negali lygintis, per ką mokslinčiai ir pavadinu tą Collins N. Y. M. Inst. SODU SVEIKATOS!

Kad iš to žydinčio sodno dangiausia apdovanoja sergančius sveikata, tai aiškiai matyt iš daugybės padėkavonių, kurios ateina kas diena, paduodame čion kelias.

Išgydyta nuo: moteriškos ligos kankynių ir skrepuavimų, skaudėjimo senuose, sąsariuose ir neutralios ligos. Jau pamatiskai sveika ir visai padėkavoja savo pavelskį atsiūsdama.

Mrs. FRANCIŠKA ŠKLENARIENĖ, (moteris Jono) Route No 2, B. 65, Ceresco, Neb

Sirgęs per du metus, skandėti- me strėg, kratinėle dūsti, plančių nesveikumo, avyalti- mo ir skaudėjimo galvos, žan- tėjimo ausies ir abino nesil- pėjimo ant sveikatos. Į 13 dienų pūnai išgydytas, su pa- dėkavone ir paveikslu, pri- siunto patalpinį į laikraštį.

JOHN PAULINIS, Fayette Co., Orient, Pa.

AUGŠTAI GUODOJAMAS DAKTARAI!

Jeigu kiti dėkavoja už išgydimą, tai jau mano priderytė teipgi išreikiū padėkavonę už išgydimą ligos, kurią nuo manęs kaip šloginantį kalną nu- kasė, per galybę augšto mokoio ir gerai sutaisytų vaistų, kuriuos man pri- siuntė ir pagal pamokinimus suvartojan. Prieš tai netikėjau, kad per savo išdykumą suardyta sveikata galėčiau dar atgauti. Pirmausia jaučiausi didelį nusilpėjimą, teipat vėliau ir mano inkstai buvo svyrtę, drango ir viens vi- dorinis organizmas buvo sutręp ir tik taip lepas rudenėje svyrtę, laukian kada nukristi. Bet kad išieškiau laikraštį apie Jūsų galingą gydymą ir grįpsu vaistus, tad atsiėankus ir atatinė man vaistus, kuriuos suvartojan pagal pamokinimus, saku kaip kalną nukasė, teip nuo manęs ligą, likausi pilnai sveikas. Tad ir dėkavoju už anaišiską ir gabų išgydimę. Dabar jaučiuosi kaip naujai a gimęs, linkamas ir sveikas, o tai visiems or liams lietuviams pranešu, idant išreipstai prie Jūsų gydītis laike nelaimės ligos. Pasilietku dėkingas ir vėlada įreivinti Jūsų garbingą vardą, JONAS ŠKLENAVICZIUS, 1635 Front st., Philadelphia, Pa

SKAITYTOJAU! Jei Tavo vargina zomiau paminetos ligos, nesendink, neatideliok, bet atsiėauk, o galėsi buti išgydytas kaip ir kiti nuo: kosulio, kataro, plaučių nesveikumo, dusulio, trumpo ir sunkaus kvėpavimo, kepenų ir inkstų (kidneys) ligos, dispepsijos, nevirvinimo, vidurių ligos, užkietėjimo ir skaudėjimo vidurių, sėnuose, tuštymuose ir po krutinę. Galvos skaudėjimo, užimo ir spigimo ausyse; kraujo neįstumo, išberimo spuogais, juodgalbėms ir niežais. Neuralgijos, neurastenijos, reumatizmo, skaudėjimo po visa kūną, kaulų sąnarių ir nuo sutinimo, geltingos. Nuo abino nusilpėjimo blogy sapny ir jaunystės išdykumo - sugriovimo sveikatos. Priepuoli, nerviškumo; nuo slapty ligų, - kokio jos varda ar skyriaus nebūdy. - Pulsės ligos, nemiegojimo, sunkumo ir skausmo kojose, rankose ir kity visokių ligų vyrų kaip ir moterų; skausmingų, neregulariškų antdrapa- nių ir batryvių, arba kuriuos tik ligos varginaimū žmonių užpuola.

TAS INSTITUTAS ISZIUNTIJEA GYDUOLES

Į VISA AMERIKA, CANADA, EUROPA, AZIJA, AFRIKA IR AUSTRALIJA, ANT KOŽNO PAREIKALAVIMO. Kurie negalite pributi asabiškai, tai aprašykite nesveikumus bei ligą lietuviškai. KAM SIRGT IR VARGINTI SAVE, JEI LENGVAI GALI BUTI IŠGYDYTAS, TIK ATSIŠAUKIT, adresuojant: The Collins New York Medical Institute (Inc) 140 W. 34 st., (arti Broadway) New York. Ofiso valandos: iš ryto nuo 10 iki 5 po piet. Šventadieniais nuo 10 iki 1.

PRETETELIAI LIETUVIAI! 12 dideliu ir 12 mažu. Preke \$10 uz butka. Preles apmokamus H. B. ROSENSON, BROOKLYN, N. Y. Telephone, 1102 W. Manhattan

GERIAUSIA UZEIGA PAS VINCA ŽARSKI. Laikau puikioje vietoje Salluna, už- laikau skaniausiu gerimus, Aly, Ariel- ka, visoki Vynai ir kvepencius Cigarus. Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas savo tautietį po Numeriu 111 Wythe Ave. Brooklyn, N. Y.

PUIKIAUSIOJ VIETOJ SALUNAS AND. LINONIO, Clinton Ave. ir Hamilton Place, MASPETH, L. I. Skanus Alus, gardi Arielka, visoki Vynai ir kvepentni Cigarai. Vieta graži, prie girios, kaip šitoms dienoms teip ir uedaliom galima praleisti linksmi laiką.

Jonas S. Lopatto, Attorney and Counselor-at-Law (Lietu- vys advokatas pabaigęs Pennsylvanijos Universitetą), užsiima varymu prvoj vi- siosė teismuose. Offisas ramuose 47-48-49 Bennett Building, Kampu Public Square ir Noth Main Street, WILKES-BARRE PA. Telefonas naujas Offiso 37, Residencijos 1284-R.

Lietuviškas Ziegormeistras. Sziuomi užsimu jau 18 metų. Praneš visioms lietuviams, kad uždejan didelę krautuvą visokių dziegorėlių ir žiedų: kopjo tati, laikrodžių selenių, kiseninių cisto aukso vyzėlių ir moteriškų su graziom kviet- koma ir t. t. Visokių žiedų šūbūnų ir teip nesios valik- nama ir merginoms dideliom pasirinkime ir už prieinamą prekę. VISOKIŲ MUZIKOS IRANKIŲ. Skripky, armonikų, strungų, klarnetų, britvų, dru- kuojamų ir masinių ir parasonų. Teiposgi dziego- rėlius pataisau. M. MINKUS, Kampas Hancock ir 236 E. Mark Str. Wilkes-Barre, Pa.

Jonas Dziedolikas Lietuviškas GRABORIUS KARIETOS ant veseilių laidotuvių ir krikėtyių Vežimai perkraustymui ir tt. 509 Main st. Kingston, Pa.

PUIKUS HOTELIS! KAZ. MILIŠAUSKO. Laikau visokius gerimus, kaip tai Aly, degtinę, visoki vyna, porteri ir kvepencius Cigarus. Prieš tam laikau krautuvystę. Ste- liuotus siutus dirbu pagal vėliausia mada, už prieinamą prekę. Reikald nepamirškite savo lietuvi. 16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa. prieš central dypa Hotelis žemai, o krautuvystė viršui.

Telephonas 8 S. P. V. Obiecinas & Co Cor. 12-th and Carson st., S. S. Pittsburg, Pa.

Telephonas 317 Williamsburg. Teisingas, senas saluninkas Brooklyn AUGUSTAS KALVAITIS, 484 Metropolitan Ave. ir kampas Rodney str. BROOKLYN, N. Y.

VIENYBE Telephone 1406 Greenpoint. KUR TENDIR GALYBĖ VIENINTELĖ LIETUVIŠKA APTIEKA VINCO DAUNARO, 132 BEDFORD AVE. BROOKLYN, N. Y. Tarpė North 9-tos ir 10-tos ulyčios.

Isidor Glou. 102 Main st. Plymouth, Pa.

Antanas Staszauckas. East Plymouth Pa.

W. SŁOMINSKA, 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL. Mano Dirbtuve tapo Apdovanojota DWIEMS MEDALIAIS ant Kosciuszkos Paro- dos už rupestingą, tei- singą ir artistiską iz- dūrbimą. KARUNŲ, SZARPŲ, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSZAL- KINIŲ LAZDŲ ir tt. Turiu už garbę apreikšti gu- dotiniems Kunjams ir guodoti. Draugystėms, kad asz dirbu wi- sus augštesziaus pamintus daigt- us Pigiausiai, Tei- ingiausiai ir Geriausiai, nes per 30 metų užsiilindama išdūrbimais įgijau geriause praktiki ir dėl to galii wiską padirbt pigiau ir geriau ne- gu kiti fabrikai. Su guodone W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.